

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

การสำรวจระดับคุณภาพเชิงวิศวกรรมทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด
(มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วมสวนอุตสาหกรรมโรมนະ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นางสาว อรุณรัตน์ ใจดี

23 ม.ค. 2558
347679

งานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมมุขย์
คณะกรรมการจัดการและภารกิจท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤษจิกายน 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการคุณงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอนงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
จุ่มนิพนธ์ของ นภาลัย เย็นเจริญ ชาบันนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.พิมพ์ปวิณ์ วัฒนาทรงยศ)

คณะกรรมการสอนภาคเปล่า

.....ประธาน
(ดร.พิมพ์ปวิณ์ วัฒนาทรงยศ)

.....กรรมการ
(ดร.พรรัตน์ แสดงหาญ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ基ญญา อิงอาจ)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมติให้รับงานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คอมบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นันทกัศกิ)

วันที่เดือน พ.ศ. 2555

ประกาศคุณปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงให้ด้วยความกรุณา อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาให้ความรู้ คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยคิดเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยบูรพา อาจารย์ผู้สอนทุกท่าน รวมถึงคณะกรรมการ สอนการศึกษาอิสระ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจแก้ไขและวิจารณ์ทำให้ การศึกษาอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนเข้าของผลงานเขียนในหนังสือ วารสาร บทความในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอิสระฉบับนี้ทุกท่านที่ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้า รวมถึงได้ อ้างอิงผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการเรียนเรื่องการศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารบัณฑิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) ทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูล ตลอด จนถึง ผู้ช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถามทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดามารดา และเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจ และเคยช่วยเหลือ ผู้วิจัยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันใดที่เกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบความคิดทั้งหมดน้อมเป็น คุณแด่ บิดามารดา ครู อาจารย์ ผู้วางแผนการศึกษาอันเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตกับผู้เขียน ส่วนข้อบกพร่อง ทั้งหลายผู้เขียนขอน้อมรับและกราบขออภัยไว้ ณ ที่นี่ด้วย

นภาลัย เย็นเจริญ

53920143: สาขาวิชา: การขัดการทรัพยากรมนุษย์; กจ.ม. (การขัดการทรัพยากรมนุษย์)

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต/ การทำงาน/ พนักงาน/ พระนครศรีอยุธยา/ บริษัทเอกชน

นกกลัย-เม่นเจริญ: การสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่าวม สวนอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา: THE SURVEY OF QUALITY OF WORK LIFE: CASE STUDY OF THE ITALIAN-THAI DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: พิมพ์ปวิณี วัฒนาทรงยศ, Ph.D., 103 หน้า, ปี พ.ศ. 2555

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) เพื่อเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของ พนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) จำแนกตาม เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุงาน และระดับตำแหน่งงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พนักงาน บริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่าวมสวน อุตสาหกรรม จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 154 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ Independent Samples t-Test และ One-Way ANOVA เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลที่ระดับ .05 ทำการเปรียบเทียบรายคู่ภายหลังการทดสอบความแปรปรวน ด้วย วิธีการแบบ LSD ผลการวิจัยว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า อยู่ในระดับมาก 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไป หาน้อย ผลการทดสอบสมมติฐาน พนว่า อายุแต่ก่อนกับมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของ พนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่าวม สวนอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

53920143: MAJOR: HUMAN RESOURCE MANAGEMENT: M.M. (HUMAN RESOURCE MANAGEMENT)

KEYWORDS: QUALITY OF WORK LIFE/ EMPLOYEE/ PUBLIC COMPANY

NAPALAI YENCHAROEN: THE SURVEY OF QUALITY OF WORK LIFE: CASE STUDY OF THE ITALIAN-THAI DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED), INDEPENDENT STUDY COMMITTEE: PIMPAWEE WATTHANASONGYOST, Ph.D., 103 P., 2012

The purpose of this research were to survey the quality level of work life in employee of Italian-Thai Development Public Company Limited: case study Project Flood Prevention Wall for Rojana Industrial Park, Ayutthaya Province, To compare quality level of work life in employee of Italian-Thai Development Public Company Limited: case study Project Flood Prevention Wall for Rojana Industrial Park, Ayutthaya Province, which classified by gender, marital status, education level, experience, and position level. The sample group was 154 Operator of Italian-Thai Development Public Company Limited who worked in the Project Flood Prevention Wall for Rojana Industrial Park, Ayutthaya Province,. The instruments used in the study were questionnaire. The statistics for data analysis were 1) Frequency Distribution 2) Percentage 3) Mean 4) Standard Deviation 5) Independent Sample T- Test and 6) One-Way ANOVA for testing comparison the mean of independent variable by the statistical significance defined in data analysis as .05. The paired comparison test after ANOVA with LSD research method that Quality level of work life in employee as a whole were at the high level and each aspect from the highest to the lowest mean were found 7 aspects at the hightest. Hypothesis testing found that different ages effect to quality of work life in employee of Italian-Thai Development Public Company Limited: case study Project Flood Prevention Wall for Rojana Industrial Park, Ayutthaya Province, had significant difference at the level of .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
สารบัญ	๓
สารบัญตาราง	๔
สารบัญภาพ	๘
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
2 แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ข้อมูลเบื้องต้นขององค์การ	8
แนวคิดคุณภาพชีวิตในการทำงาน	9
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงาน	19
หลักคุณภาพชีวิตการทำงาน ๘ ประการ	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	40
การเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำข้อมูล	42
เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม	42

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงาน	46
4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ	48
4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลดปล่อย	49
4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน	50
4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน	51
4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร	52
4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม	53
4-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการมีภาวะอิสระจากการงาน	54
4-9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านความภาคภูมิใจในองค์กร	55
4-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ในภาพรวม	56
4-11 ผลการเปรียบเทียบของเพศกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน	57
4-12 ผลการเปรียบเทียบของอายุกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน	57
4-13 ความสัมพันธ์ของอายุกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน	58
4-14 ผลการเปรียบเทียบของสถานภาพกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน	59
4-15 ผลการเปรียบเทียบของระดับการศึกษากับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน	59
4-16 ผลการเปรียบเทียบของระดับตำแหน่งงานกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน	59
4-17 ผลการเปรียบเทียบของระดับการศึกษากับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน	60

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 ครอบแนวคิดในการวิจัย	7
2-1 การพัฒนาอาชีพ (Career Development).....	27

บทที่ 1
บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

จากโดยจางสภากาражที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของโลกในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอน ราคาน้ำมันค้าที่แพงขึ้น สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง สถานศึกษาทางการเมืองของรัฐบาล ความแตกต่างทางแนวคิดทางการเมืองของประชาชน และรวมไปถึงการปรับสวัสดิการแรงงาน ค่าจ้าง ที่จะเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2556 โดยทางบริษัทฯ จะต้องคาดหวังในส่วนของการทำงานคุณภาพที่เพิ่มมากขึ้นตามค่าแรงที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสิ่งต่อไปนี้ล้วนส่งผลให้เกิดแรงกดดันส์งระบบต่อการใช้ชีวิตของทีมนักเรียนที่จำต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในภาวะต่อไปได้ โดยจะต้องปรับตัวยากขึ้น ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อสภาพจิตใจ ความเครียด ทำให้คุณภาพชีวิตของนักเรียนนั้น ตกต่ำลงเรื่อยๆ จะต้องพัฒนาการทำงานในองค์กร อันนี้มันก็ต้องไป

ในปี พ.ศ. 2558 จะมีการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาค ท่า�ของประชาชน ทั้งประชาชนทั่วไป นักเรียน นักศึกษา และคนในท้องถิ่น ต้อง ปรับตัวเพื่อตั้งรับกับการแข่งขันในระดับประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทย ที่ต้องการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ จำนวนมาก งานก่อสร้างและพัฒนาจะเป็นโอกาสนำร่องเข้าสู่ประเทศไทยเพื่อนบ้านที่ต้องการพัฒนาใหม่ แต่ขณะเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ชาติ เมืองไทยจะมีสถานะเป็นศูนย์กลาง หากคุณบุทธศาสนาทำแล้วที่ตั้ง การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ในอีก 3 ปีข้างหน้า คงไม่ได้มีเฉพาะที่ประเทศไทยจะขยายไปยังประเทศไทยเพื่อนบ้าน แต่ยังมีหมายถึง โอกาสที่กลุ่มวิชาชีพจากประเทศไทยเพื่อนบ้าน จะขยายเข้ามาสู่ไทยด้วยเช่นกัน (สมเกียรติ อ่อนวินล, 2555)

โดยพื้นที่บริเวณจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตอนนี้ มีนิคมอุตสาหกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นแหล่งเศรษฐกิจของจังหวัด ทำให้มีแรงงานอาชีวบริเวณนั้นมีจำนวนหนาแน่น โดยส่วนมากจะเป็นแรงงานต่างดิน จึงทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ที่พักอาศัย ความไม่เคยชินต่อสภาพภูมิประเทศ ความปลอดภัยทางทรัพย์สิน ความปลอดภัยทางการเดินทางค่าครองชีพที่สูงขึ้น ดังนั้นการช่วยเหลือ ทางด้านคุณภาพชีวิตของบุคลากร ให้มีความสุขในการดำรงชีวิตมากขึ้น มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น มีความเพิ่งพอใจเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นผลทำให้มีความสุขในการทำงาน ผลการทำงานก็จะออกมาดี ด้วย มีการเป็นอยู่และสภาพแวดล้อม

ในปัจจุบันมีหน่วยงานหลาย ๆ หน่วยงาน ทั้งรัฐและเอกชน ได้เลือกเห็นความสำคัญของคุณภาพชีวิต กับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (ชาญวิทย์ วสันต์ธนารัตน์, 2555) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องเริ่มจากสมดุลของงานกับชีวิต ทุกวันนี้เราใช้สมองซึ่งก็เป็นภาระที่ต้องใช้สมองซึ่งก็เป็นภาระที่ต้องเริ่มจากชีวิต การใช้ชีวิตและการทำงานจะเริ่มเข้าสู่สมดุลชีวิต ซึ่งต้องมีทักษะในการทำงานและทักษะการใช้ชีวิตด้วย ถ้าฝึกพนักงานในองค์กรให้มีทักษะในการทำงานเป็นเลิศ แต่ไม่มีทักษะการใช้ชีวิตก็ไม่มีประโยชน์มากนัก (Barbash, 1984 อ้างถึงใน กัลยา ดิษฐ์, 2537) กล่าวว่า ในอนาคตมนุษย์จำเป็นต้องใช้เวลาของชีวิตเกี่ยวข้องกับการทำงานเพิ่มขึ้นอีก การทำงานไม่เพียงใช้เวลาส่วนใหญ่ของชีวิตมนุษย์เท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่พื้นฐานของบุคคลในสังคมปัจจุบัน หลากหลายประการ ได้แก่ 1. การทำงานเป็นวิถีชีวิตรหรือเป็นสิ่งที่บุคคลปฏิบัติเพื่อการยังชีพ เพราะการทำงานเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตรา หรือผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยในการดำรงชีพและเอื้อให้มีมาตรฐานการครองชีพตามที่สังคมกำหนดไว้ 2. การทำงานก่อให้เกิดเอกสารลักษณ์เก็บบุคคลภายในกลุ่ม เพราะการทำงานเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงคุณภาพของบุคคล ทั้งในสถานที่ประกอบการงานและโลกภายนอก 3. การทำงานกำหนดสถานภาพ ตำแหน่ง และบทบาททางสังคมแก่บุคคลอันเป็นการเชื่อมโยงบุคคลเข้ากับสังคม 4. การทำงานก่อให้เกิดแบบแผนการสามารถระหว่างบุคคลในการปฏิสัมสารกับบุคคลอื่น ๆ ทั้งในบริษัทธุรกิจ หน่วยงานแบบต่าง ๆ ซึ่งการทำงานช่วยให้มีการจัดระเบียบกิจกรรม ทั้งหลายของชีวิต ของบุคคล ให้สอดคล้องกับการทำงาน และประการสุดท้าย การทำงานให้ประสบการณ์ ที่มีคุณค่าต่อชีวิตของบุคคลเพราหมาดถึงการเปิดโอกาสให้ได้แสดงออก ซึ่งความคิดสร้างสรรค์อันน่า�ำชั่งเกียรติภูมิ และความพึงพอใจในชีวิต

จึงสามารถกล่าวได้ว่า ถ้าองค์กรดีก็เหมือนสร้างบ้านหลังใหม่ และในองค์กรต้องเป็นที่รู้จักกัน เข้าใจกัน เป็นพวกรเดียวกัน จนเกิดความไว้วางใจ และต้องหาสมดุลของการอยู่ร่วมกัน นั่น ก็คือการจัดการสิ่งสองสิ่งให้ไปอยู่ร่วมกัน ได้ เป็นการบริหารงานในองค์กร ต้องยอมรับว่าคนทุกคน ไม่เท่ากัน เราต้องหาจุดสมดุลเพื่อนำไปสู่การบริหารงาน ต้องสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งความสุข ขึ้น โดยจากการศึกษางานนิพนธ์ครั้งนี้ จะสอดคล้องกับปัญหาขององค์กรตอนนี้ คือ จะได้ทราบถึงระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน โครงการก่อสร้าง และเปรียบเทียบความสุขในการทำงานของพนักงาน โดยจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การทำงานของพนักงาน โครงการก่อสร้างและในส่วนของพนักงาน ซึ่งจะทำให้ได้ทำงานอยู่ในองค์กร ได้อย่างยาวนาน ร่วมยืนหยัดที่จะพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

โดยบริษัทอิตาเลียนดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) ได้ให้ความสำคัญกับทรัพยากรบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการปรับเปลี่ยน สร้างสิ่งแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม และพัฒนาบุคลากรในทุก ๆ ด้าน

อาชีวศึกษาชีพ ด้านบริหาร หรือว่าด้านคุณภาพก็ตาม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของบุคลากร ทุกคนเป็นหัวใจสำคัญ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในองค์กรและรับผิดชอบโดยตรงในเรื่องของ โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงมี ความสนใจทำการศึกษาถึงคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียน ไทยดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา เพื่อนำมาเสนอแก่ผู้บริหารเพื่อปรับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานที่ ปฏิบัติงาน โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อสำหรับเป็นแนวทางในการบริหาร โครงการอื่น ๆ ที่มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียน ไทยดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียน ไทยดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียน ไทยดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับได้
2. คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียน ไทยดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน และตามปัจจัยด้านการทำงานที่ แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

2. ทำให้ทราบถึงความแย่ดีต่างของคุณภาพชีวิตของพนักงานบริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) ตามกลุ่มที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน และยังเป็นประโยชน์ในการเก็บเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานในเรื่องของคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยสามารถนำไปวิเคราะห์ต่อยอดในเรื่องของการบริหารและการจัดการทรัพยากรมนุษย์ต่อไปได้

3. สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา สร้างเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรมโรมนงะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรมโรมนงะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานในโครงการก่อสร้าง ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล การเดินทางมาทำงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะหลักคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ประการของคุณภาพชีวิต การทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรมโรมนงะ ในช่วงเดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ พนักงานของบริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรมโรมนงะ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักของ ยามานេ ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95 หรือระดับนัยสำคัญ .05 (Yamane, 1967, pp. 886-887) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 154 คน จากประชากรทั้งหมด 250 คน

3. ขอบเขตระยะเวลา

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะพนักงานปฏิบัติงาน บริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรมโรมนงะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นิยามศัพท์เฉพาะ

บริษัท หมายถึง บริษัทอิตาเลียน ไทยดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พนักงาน หมายถึง พนักงานโครงการก่อสร้าง บริษัทอิตาเลียน ไทยดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกของพนักงานที่ได้รับจากการทำงานที่มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี โดยมีความหมายครอบคลุมทั้งสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีอิทธิพลต่อด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงานทั้ง 8 ด้าน

1. การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ (Adequate and Fair Compensation) หมายถึง สิ่งตอบแทนที่เป็นไปได้ทั้งในรูปแบบของเงิน ทรัพย์สิน และสิ่งตอบแทนที่ไม่ได้เป็นในรูปแบบของเงิน เช่นการชดเชย สวัสดิการต่าง ๆ การให้ของกำนัล เป็นสินน้ำใจ เพื่อตอบแทนต่อการทำงานให้หรือช่วยเหลือในเรื่องงาน โดยผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงานมีความพึงพอใจที่จะได้รับสิ่งตอบแทนนี้ เพื่อนำมาใช้ดำรงชีวิตอยู่ต่อไป หรือเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานนั้น ๆ ของพนักงานต่อไป

2. การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย (Safe and Healthy Environment) หมายถึง บรรยายกาศและสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี อุปกรณ์ในการทำงานที่สามารถช่วยผ่อนแรง และทันสมัยอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานเสมอ สามารถทำให้พนักงานรู้สึกถึงความปลอดภัยและความมั่นใจในคุณภาพของอุปกรณ์ในการทำงาน รวมไปถึงการจัดสถานที่ในการทำงานที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีสถานที่พักผ่อนระหว่างชั่วโมงการทำงาน ส่งผลให้พนักงานลดความวิตกกังวลต่อระบบความปลอดภัยที่บริษัทจัดเตรียมเอาไว้ สามารถทำงานด้วยจิตใจที่สบายและผ่อนคลายได้

3. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน (Human Resource Development) หมายถึง การวางแผนและการให้ความสำคัญต่อการจัดการฝึกอบรมพนักงานทุกคนในวิชาพื้นฐาน แบบเดียวกัน รวมไปถึงการจัดฝึกอบรมให้แต่ละพนักงานในทักษะเฉพาะด้านตามลักษณะของแต่ละบุคคล รวมไปถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานได้รับการศึกษาและฝึกอบรมให้ความรู้เพิ่มในเรื่องของงานของตนเองและความสนใจทักษะความรู้ในด้านอื่น ๆ ที่พนักงานสนใจและสามารถนำมาพัฒนาตนเองสายงานของตนเองได้

4. การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน (Growth and Career Development) หมายถึง การวางแผนขั้นตอนความก้าวหน้าในตำแหน่งงานให้แก่พนักงานแต่ละบุคคลในแต่ละสายงาน

โดยทำให้พนักงานรู้สึกว่าดูนเองนั้นมีโอกาสและมีเส้นทางการเจริญเติบโตในการสายของตนเองอย่างไร เพื่อให้พนักงานทำงานอย่างมีขวัญและกำลังใจในการทุ่มเทให้แก่งานของตนเองอย่างมีจุดมุ่งหมาย

5. บูรณาการทางสังคม (Social Integration) หมายถึง สัมพันธภาพที่คือระหว่างพนักงานในองค์กรเดียวกันหรือในหน่วยงานเดียวกัน ทำให้พนักงานมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ช่วยเหลือกันและกัน ทำให้นำรรยาการในการทำงานเป็นกันเอง เกิดความรักใคร่กลมเกลียกัน ทำให้การทำงานเป็นอย่างราบรื่นและเป็นระบบ

6. การมีระบบที่คือมีความยุติธรรม (Constitutionalism) หมายถึง บริษัทหรือองค์กรที่มีการวางแผนหรือกฎข้อบังคับของบริษัทสมเหตุสมผล มีการออกกฎหมายบังคับหรือบทลงโทษอย่างยุติธรรม ต่อทุกคนในองค์กรในทุกระดับตำแหน่งงาน มีการใช้กฎหมายบังคับ พนักงานทุกคนไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือออกกฎหมายที่เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อใครคนใดคนหนึ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พนักงานปฏิบัติตามกฎหมายของบริษัทอย่างเคร่งครัด เพื่อความสงบสุขและป้องคงของคนในองค์กรเดียวกัน

7. ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตนกับการทำงาน (Total Free Space) หมายถึง การที่พนักงานสามารถแบ่งเวลาของตนเองไปใช้กับงานที่รับผิดชอบกับชีวิตส่วนตัวและครอบครัวได้อย่างเหมาะสม โดยไม่กระทบต่อการทำงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน การพักผ่อนและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของตน

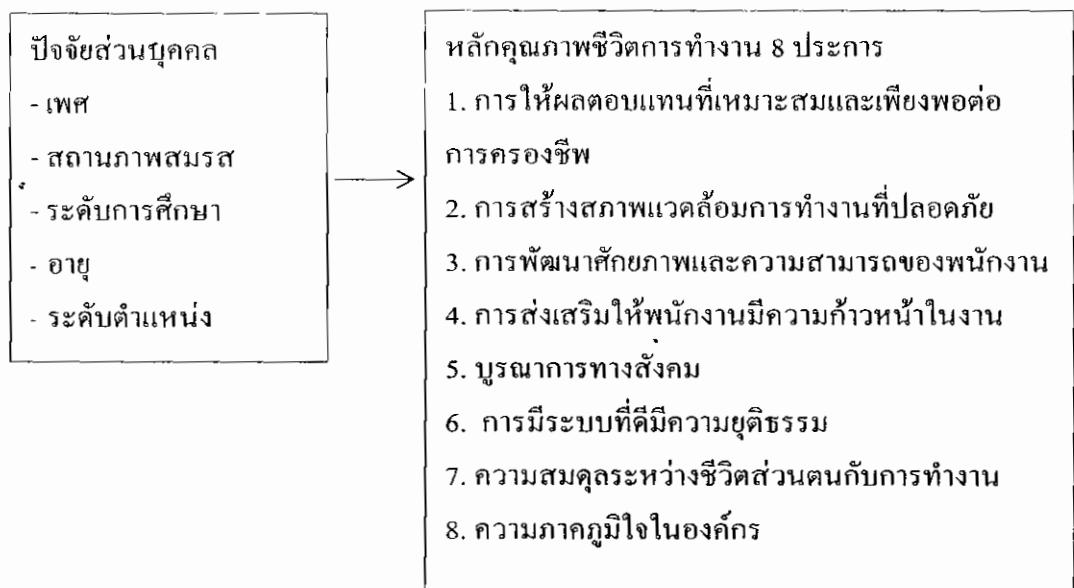
8. ความภาคภูมิใจในองค์กร (Organizational Pride) หมายถึง การที่พนักงานรู้สึกภาคภูมิใจ และยินดีที่ได้เป็นพนักงานหรือรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ที่มีแต่ผู้คนยอดเยี่ยม เช่น รู้สึกว่าองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่นั้นเป็นองค์กรที่มีประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนรอบข้าง มีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนใกล้เคียง ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและการพยายามช่วยกันรักษาภาพลักษณ์ขององค์กรของตนเองต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของ ชังส์ และคัมมิงส์ (Huse & Cumings, 1985) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียน ไทย คิวเอล้อปเมนต์ จำกัด โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงแรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา สำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทธิ企业文化 ดีเวล้อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยได้ประมวลและรวบรวมแนวคิดทฤษฎี บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการศึกษาและนำไปประยุกต์ในการสร้างกรอบแนวคิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่

1. ข้อมูลองค์กร
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงาน
 - 2.1 ความหมาย
 - 2.2 องค์ประกอบและความสำคัญของคุณภาพชีวิตการทำงาน
3. หลักคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ประการ
4. วรรณกรรมที่เกี่ยว

ข้อมูลเบื้องต้นขององค์การ

จากความสำเร็จในการได้รับสัมปทานการกู้เรือเดินทางในปี พ.ศ. 2497 ของ คร.ชัยยุทธ กรณสูตร (หุ้นส่วนชาวไทย) และมิสเตอร์ จิโอลิโอ เบลลินเจียร์ (หุ้นส่วนวิศวกร ชาวอิตาเลี่ยน) ได้ทำการกู้เรือจน ประสบความสำเร็จ ซึ่งจุดนี้เองได้นำไปสู่การก่อตั้งเป็น บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล้อปเมนต์ จำกัด (ไอทีดี) จนถึงปัจจุบัน ด้วยวิสัยทัศน์ของบริษัท ที่กล่าวว่า “เราจะเป็นผู้นำด้านการก่อสร้างในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” เป็นต้น

เนื่องจากเกิดเหตุการณ์วิกฤตอุทกภัยครั้งใหญ่ ในปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบ ต่อพื้นที่เขตอุตสาหกรรมชายแหน่งทั้งทางด้านการลงทุนของภาคเอกชน และความเชื่อมั่นต่อ นักลงทุนต่างชาติ เนื่องจากช่องเสียงและความเชื่อมั่นที่มีต่อบริษัทธิ企业文化 ดีเวล้อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ทำให้บริษัทสวนอุดสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) จึงได้ว่าจ้างบริษัทธิ企业文化 ดีเวล้อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ออกแบบและก่อสร้างเชื่อมเพื่อป้องกันน้ำท่วมภายใน สวนอุดสาหกรรมโรจนะ

โดยบริษัทได้นำเสนอ นโยบายและระเบียบการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารงานทางด้าน ทรัพยากรมนุษย์ฯ ปรับใช้ในบริษัทคำนึงถึงนโยบายทั่วไปของบริษัท ระเบียบและข้อบังคับ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและการทำงาน วัฒนธรรมและค่านิยมขององค์กรและส่งเสริมบุคลาศาสตร์

ทรัพยากรมนุษย์ให้ประสบความสำเร็จ เมื่อจากในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจที่มีการ
เปลี่ยนผ่านสูงมากขึ้นการจัดให้มีสวัสดิการให้แก่ลูกจ้างนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิต
การทำงานและชีวิตส่วนตัวของลูกจ้างด้วยเงินส่วนหักให้ประชากรในสังคมโดยรวมมีคุณภาพ
ชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐ ในด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตอีกทางหนึ่งด้วย

แนวคิดคุณภาพชีวิตในการทำงาน

ความหมายของคุณภาพชีวิตในการทำงาน

องค์การอนามัยโลก (WHO, 1995) ได้ให้定义เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ว่าเป็นความรู้สึกที่รับรู้ของบุคคลในองค์ประกอบของวัฒนธรรม ระบบคุณค่าต่าง ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัจจัย
ของชีวิต ความคาดหวัง และมาตรฐานต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันอยู่ และหมายถึงความคิดที่มี
ขอบเขตอันกว้างขวางมีผลซับซ้อนทางด้านสุขภาพทางกาย สุขภาพจิต ระดับความเป็นอิสระ
มีความสัมพันธ์ทางด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมในชีวิตของบุคคลเป็นสำคัญ (กิตติกร มีทรัพย์, 2536,
หน้า 40 อ้างถึงใน ประเสริฐ กลินหอม, 2543)

องค์กรยูเนสโก (UNESCO, 1995 อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์วัฒนาวงศ์, 2538) ได้ให้
ความหมายคุณภาพชีวิตว่า คุณภาพชีวิตเป็นการรับรู้และประเมินภาวะต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ
งาน สภาพแวดล้อมของงาน การรับรู้และการประเมินของบุคคลนี้จะแตกต่างไปตามพื้นฐานของ
ชีวิตของบุคคล สถานภาพบุคคล ความสามารถ

พระสุข อจินสามาจาร (2535 อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์วัฒนาวงศ์, 2538) กล่าวว่า คุณภาพ
ชีวิตในการทำงานหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลการซึ่งได้มาจากการทำงานของเขานั้นที่มี
ความสุข ความเพิ่งใจในการทำงานทำให้มีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ ทำให้มีการตอบสนองความต้องการ
ความคาดหวังของพนักงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อองค์การในรูปแบบต่าง ๆ หากในองค์การมี
พนักงานที่มีคุณภาพชีวิตที่ต่ำ ก่อให้เกิดปัญหาด้านความไม่สงบ การลาออก ซึ่งก่อให้เกิดความ
สูญเสียต่อการทำงานในองค์การ

ชาญชัย อจินสามาจาร (2535) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานหมายถึง คุณภาพ
ความสำพันธ์ระหว่างคน งานกับสิ่งแวดล้อมของการทำงานทั้งหมด

สันติ บางอ้อ (2540) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานเป็นสิ่งที่คนเราจะสามารถ
ทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สามารถปรับปรุงเพิ่มผลผลิตได้ โดยมี ความพร้อมทั้ง ด้านร่างกาย
และจิตใจ ซึ่งถือว่าเป็นงานปัจจัยภายใน สำหรับปัจจัยภายนอก คือ สภาพแวดล้อมในการทำงานจะ
เป็นสิ่งที่ทำให้คนเรามีความสุขกับการทำงานเกิดความเพิ่งพอใจ ในการทำงาน

สร้างสรรค์ ตีปันตุ (2541) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต การทำงานว่าเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีการทำงานที่ทำให้ชีวิตมีคุณค่าหรือมีงานทำจะทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งเป็นการผสมผสานกันระหว่างงานและชีวิต โดยบุคคลจะมีความรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน และการดำเนินชีวิตที่มีความสุขอันนำไปสู่การมีคุณค่าของชีวิต

กาญจนา แแดงมาลี (2545) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันออกไปตามมิติของการรับรู้ ค่านิยมของแต่ละบุคคล ในด้านค่าตอบแทนที่มีความยุติธรรม สภาพแวดล้อมการทำงานที่มีความปลอดภัย ส่งเสริมทางด้านคุณภาพ ทางด้านความก้าวหน้าในสายงานนั้น โอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคล ประชาธิปไตยในองค์การ มีความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว

ไฮส์ และคัมมิงส์ (Huse & Cummings, 1985) ได้ให้ความหมายไว้ว่าคุณภาพชีวิต ในการทำงาน เป็นความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองในสิ่งที่คาดหวังกับประสิทธิภาพขององค์การ หรืออีกนัยหนึ่งคือคุณภาพชีวิตในการทำงานคือ ประสิทธิผลขององค์การอันเนื่องมาจากความเป็นอยู่ที่ดี (Well-being) ที่พนักงานได้รับรู้ผ่านประสบการณ์จากการทำงานทำให้พนักงานมีความพึงพอใจในงานที่ทำ ส่งผลให้พนักงานมีขวัญกำลังใจที่ดี ต้องการปรับปรุงศักยภาพของตนเองเพื่อให้ทำงานได้ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิต

คาสซิโอ (Cascio, 1995) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตในการทำงาน ไว้ว่าสองแนวทาง คือ

1. คุณภาพชีวิตในการทำงาน เป็นกระบวนการที่องค์การกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของพนักงานทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
2. คุณภาพชีวิตในการทำงาน หมายถึงการรับรู้ของพนักงานว่าพอกเท่านี้มีความปลอดภัย ได้รับการตอบสนองความต้องการและสามารถที่จะเติบโตและพัฒนาในฐานะที่เป็นทรัพยากรุกค์ในองค์การ

วอลตัน (Walton, 1974) กล่าวถึงคุณภาพชีวิตในการทำงานว่า ประกอบด้วยคุณสมบัติ 5 ประการ ดังนี้

1. ค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม หมายถึง ค่าจ้างในรูปของเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน โดยองค์การได้จ่ายให้กับพนักงานเพื่อเป็นสิ่งตอบแทนที่พนักงานได้ทำงานกับองค์การ
2. สภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี มีความปลอดภัย หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมดีๆ เพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และความปลอดภัยให้แก่พนักงาน

3. โอกาสก้าวหน้าและบูรพ์พัฒนาความสามารถ หมายถึง การพัฒนาความก้าวหน้าและความสามารถที่พนักงานมีสิทธิที่จะได้รับจากองค์การอย่างเท่าเทียมกัน

4. การบูรณาการทางสังคม หมายถึง การทำงานร่วมกันของพนักงานในองค์การเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

5. ความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว หมายถึง การบริหารเวลาระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว

แซคแมน และชัคเติด (Hackman & Suttle, 1984) ได้อธิบายถึงหลักการสำคัญในการทำให้คนงานมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีด้วยการปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงานภายใต้หลักการเบื้องต้น 4 ประการ คือ หลักความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน หลักความเป็นธรรมหรือความเสมอภาค หลักป้องเงกบุคคล และหลักประชาธิปไตยในการทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน (The Principle of Security) หลักความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน เป็นการตอบสนองความต้องการของคนงานที่ต้องการลดความหวาดกลัว หรือความวิตกกังวลต่าง ๆ อันเกี่ยวกับสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน รายได้ต่อคนงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ทั้งต่อภาวะทางร่างกายและเศรษฐกิจ เช่นอันตรายจากการเครียด อาชญากรรม หรือความวิตกกังวลต่ออันตรายใด ๆ อันเนื่องมาจากการทำงานนั้นนอกจากนี้ยังวิตกต่อรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ ความมั่นคงในการทำงานระยะยาวก็ต้อง ต้องการคุ้มครองในเรื่องอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมสมกับลักษณะงานที่ทำ ตลอดจนมีความก้าวหน้าในการทำงาน

2. หลักความเป็นธรรมหรือความเสมอภาค (The Principle of Equity) หลักความเป็นธรรมหรือความเสมอภาค เป็นการคุ้มครองให้คนงานได้รับผลการตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมกับผลงานที่เข้าสามารถทำได้ ไม่ว่าในแง่ของบริการหรือผลิตต์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแง่ของรายได้ระหว่างฝ่ายบริหารและคนงาน และการปันผลกำไรให้แก่นายทุน อย่างเป็นธรรม หลักการนี้สอดคล้องกับแนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์ กล่าวคือคนงานควรได้รับการแบ่งปันผลประโยชน์ตอบแทนจากการทำงาน โดยเฉพาะจากการทุ่มเทแรงกายหรือสติปัญญา ในการทำงานเพื่อเพิ่มผลผลิตให้แก่องค์การ ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญต่อตัวบุคคลมากกว่าจะให้ความสำคัญเฉพาะตัวงานเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ นายจ้างจึงควรให้ความสนใจต่อการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของคนงาน และส่งเสริมให้คนงาน มีสุขภาพอนามัยที่ดี และมีความปลอดภัยในการทำงานอันก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์การต่อไป

3. หลักป้องเงกบุคคล (The Principle of Individualization) คนงานควรได้รับการกระตุ้นให้มีพัฒนาการทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ฝีมือ หรือความชำนาญงาน ตลอดจนสามารถเรียนรู้

เกี่ยวกับที่ทำนั้นด้วยตนเองได้ด้วยหลักการนี้เป็นการส่งเสริมให้คุณงานรู้จักพัฒนาตนเอง และเรียนรู้เกี่ยวกับองค์การทั้งหมดมากที่สุดเท่าที่เราต้องการ โดยให้คุณงานได้มีโอกาสได้ใช้อำนาจตัดสินใจด้วยตนเอง เกี่ยวกับสิ่งที่ทำอยู่ได้มากที่สุดตามข้อมูลเช็ค กล่าวคือสามารถวางแผนดำเนินการตามหน้าที่การทำงานของตนเองได้ ซึ่งความสามารถในการตัดสินใจหรือการกำหนดรูปแบบการทำงานด้วยตนเองนี้จะมีผลต่อหัวศนคติที่ดีต่อการทำงานของคุณงานทั้งในเบื้องต้นและแบ่งวัตถุ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสุขภาพส่วนบุคคล รวมทั้งทางด้านสังคมในทางอ้อม ด้วยเหตุนี้จึงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคลในการทำงานด้วย

4. หลักประชาธิปไตย (The Principle of Democracy) หลักประชาธิปไตยในการทำงาน เป็นการคำนึงถึงด้วยบุคคล ซึ่งเป็นผู้ใช้เครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ ในการทำงานมากกว่าที่จะให้ความสนใจเฉพาะด้วยงานเท่านั้น แนวคิดของหลักการนี้สอดคล้องกับลักษณะพิเศษของประชาชนเรื่องสิทธิในการพูดหรือแสดงความคิดเห็น ซึ่งในการทำงานจะทำให้เปิดโอกาสคนงานได้ใช้อำนาจตัดสินใจด้วยตนเอง มีการควบคุมและร่วมมือในการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้ ผู้ควบคุมหรือหัวหน้างานควรได้รับการเลือกจากกลุ่มคนงานโดยตรง หลักการทั้ง 4 ประการที่กล่าวมานี้เป็นระบบที่จะสามารถสร้างเสริมชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่คนงานได้ในทางหนึ่ง

ชูดเลอร์, บัวล์เกล และยังบลัด (Schuler, Beutell & Youngblood, 1989) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานเป็นสถานการณ์ที่สามารถขององค์กรทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานร่วมกัน ผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารที่ถูกต้อง

โรบินส์ (Robbins, 1991) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงาน หมายถึงกระบวนการที่องค์การได้ทำการตอบสนองความต้องการของพนักงาน ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ที่จะอำนวยให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในสิ่งที่มีผลกระทบการทำงานของพนักงาน และคุณภาพชีวิตในการทำงาน

จากนิยามความหมายคุณภาพชีวิตในการทำงาน สามารถนำมาใช้กับพนักงาน บริษัท อิตาเลียน ไทย ดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วม สวนอุตสาหกรรม โรมนະ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดังนี้ ระดับความคิดเห็นต่อความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ความพึงพอใจ ความสุขของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่องานของตนเอง โดยอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ องค์ประกอบที่เป็นตัวบ่งชี้ระดับคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคล ให้แตกต่างกันออกไป เช่น ลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อนร่วมงาน และรวมไปถึงปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยทางด้านครอบครัว เป็นต้น

องค์ประกอบและความสำคัญของคุณภาพชีวิตการทำงาน

ความสำคัญของคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน เกิดขึ้นได้จากหลายองค์ประกอบ ด้วยกัน ซึ่งนักวิชาการทั่วไปได้กล่าวถึงองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตของพนักงานไว้ดังนี้

โคสเซ่น (Kosson,1991) กล่าวว่า สิ่งที่ทำให้เกิดคุณภาพชีวิตในการทำงาน ได้แก่

1. การเพิ่มคุณค่าในการรับผิดชอบในงาน (Job Enrichment) เป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานได้แสดงความสามารถเพื่อจะได้รับการยกย่อง เป็นที่ยอมรับและความจริงก้าวหน้า

2. เพิ่มปริมาณงานทั้งในเรื่องการขยายงานและเพิ่มความรับผิดชอบ (Getting Loaded Vertically Horizontally) เป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานได้เรียนรู้งานเพิ่ม

3. สร้างสรรค์งาน (Creating Whole Job) การสร้างสรรค์งานให้หลากหลายมากขึ้นทำให้สนองความต้องการได้ และหากพนักงานมีโอกาสที่จะได้ใช้ความคิดและทักษะที่มีอยู่จะทำให้เกิดความพึงพอใจและภูมิใจในตัวเอง

4. มีการหมุนเวียน ฝึกอบรมขั้นสายงาน และใช้ทักษะหลากหลาย (Rotating Job, Cross-Training and Multi Skilling) จะช่วยให้พนักงานได้เรียนรู้มากขึ้น สามารถโอนย้ายขั้นสายงานได้ และมีทักษะเพิ่มมากขึ้น

5. เปลี่ยนงานที่น่าเบื่อไปสู่งานที่ถูกใจ (Do Two Dulls Equal Job Enrichment) จะทำให้เกิดความน่าสนใจและพึงพอใจมากขึ้น โดยอาศัยการเพิ่มคุณค่าและความรับผิดชอบในงาน

6. ให้การชมเชยและการยอมรับ (A Liberal Lacing of Praise and Recognition) ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ของมนุษย์โดยทั่วไปอยู่แล้ว สามารถทำได้หลายวิธีทั้งใช้คำพูด การสัมผัส การมองแล้วยิ้ม เป็นต้น

7. การให้ค่าตอบแทนที่ดี (Providing Well) อาจมีการเตรียมรางวัลสำหรับผู้ที่ปฏิบัติคนดี จะเป็นแรงสนับสนุนให้กับผู้ที่ขาดงานและมาทำงานสายปฏิบัติคนใหม่

8. สร้างความรับผิดชอบในสาย (Building Responsibility into Job) เปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนในการตัดสินใจได้อย่างอิสระในงานที่มีความสำคัญ

9. มีสถานที่เลี้ยงเด็กสำหรับลูกพนักงาน (Providing Child Care for Employee Children) เป็นการเพิ่มขวัญกำลังใจให้กับพนักงาน และยังช่วยให้ลดการขาดงาน หรือการมาทำงานสายของพนักงาน

10. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงาน (Modifying Work Environment) เช่น การสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้มีสัมพันธ์ภาพที่ดีในการทำงาน โดยการเปิดเพลง มีเวลาพักเบรก ออกกำลังกาย

11. มีโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ (Providing Wellness Program) เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์จะทำให้เกิดผลดีต่อตัวพนักงานและต่องานที่ทำด้วย ช่วยลดความเครียด ลดภาระของ การเป็นโรคหัวใจและทำให้เกิดความสุขในการทำงาน

วอร์ตัน (Walton,1989) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะสำคัญที่ประกอบขึ้นเป็นคุณภาพ ชีวิตการทำงาน ในหนังสือ Criteria for Quality of Working Life แบ่งออก เป็น 8 ประการ คือ

1. ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ (Adequate and Fair Compensation) หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติงาน ได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทน และผลประโยชน์อื่น ๆ อย่าง เพียงพอ กับ การมีชีวิตอยู่ได้ตามมาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และต้องเป็นธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับงาน หรือองค์การอื่น ๆ ด้วย

2. ด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกหลักณะและปลอดภัย (Safe and Healthy Environment) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางด้านจิตใจ นั่นคือ สภาพการทำงานต้องไม่มีลักษณะที่ต้อง เสี่ยงภัยจนเกินไป และจะต้องช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกสะอาด清爽 และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อนามัย

3. เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้พัฒนาความสามารถ ได้เป็นอย่างดี (Development of Human Capacities) งานที่ปฏิบัติอยู่นั้นจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้ใช้และพัฒนาทักษะ ความรู้อย่างแท้จริงและรวมถึงการมีโอกาส ได้ทำงานที่ตนยอมรับว่าสำคัญและมีความหมาย

4. ลักษณะงานที่ส่งเสริมความเจริญเติบโตและความมั่นคงให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน (Growth and Security) นอกจากงานจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถแล้วยังช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้มี โอกาสก้าวหน้า และมีความมั่นคงในอาชีพ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับทั้งของเพื่อนร่วมงานและสมาชิก ในครอบครัวของตน

5. ลักษณะงานมีส่วนส่งเสริมด้านบูรณาการทางสังคมของผู้ปฏิบัติงาน (Social Integration) ซึ่งหมายความว่างานนี้ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้มีโอกาสสร้างสัมพันธภาพกับบุคคล อื่น ๆ รวมถึงโอกาสที่เท่าเทียมกันในความก้าวหน้าที่ตั้งอยู่บนฐานของระบบคุณธรรม

6. ลักษณะงานที่ตั้งอยู่บนฐานของกฎหมายหรือกระบวนการยุติธรรม (Constitutionalism) ซึ่งหมายถึง วิถีชีวิต และวัฒนธรรมในองค์การจะส่งเสริมให้ เกิดการเคารพสิทธิ์ส่วนบุคคลมีความ เป็นธรรมในการพิจารณาให้ผลตอบแทนและรางวัล รวมทั้ง โอกาสที่แต่ละคนจะได้แสดงความ คิดเห็นอย่างเปิดเผย มีเสรีภาพ ในการพูด มีความเสมอภาค และมีการปกป้องด้วยกฎหมาย

7. ความสมดุลระหว่างชีวิต กับการทำงาน โดยส่วนรวม (The Total Life Space) เป็น เรื่องของการเปิด โอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้ใช้ชีวิตในการทำงานและชีวิตส่วนตัวออก องค์การอย่าง สมดุล นั่นคือต้องไม่ปล่อยให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้รับความกดดันจากการปฏิบัติงานมากเกินไป ด้วยการ

กำหนดคุณลักษณะในการทำงานที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยง การที่ต้องคร่าเคร่งอยู่กับงานจนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือได้ใช้ชีวิตส่วนตัวอย่างเพียงพอ

8. ลักษณะงานมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสังคมโดยตรง (Social Relevance) ซึ่งนับเป็นเรื่องที่สำคัญประการหนึ่งที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องรู้สึก และยอมรับว่าองค์การที่ตนปฏิบัติงานอยู่นั้นรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านผลผลิต การจำกัดของเสียง การรักษาสภาพแวดล้อม การปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างงาน และเทคนิคด้านการตลาด

บุญแสง ชีระภาร (2533) กล่าวว่าองค์ประกอบที่ถือว่าเป็นสาระสำคัญในการนำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงาน มี 10 ประการ ดังนี้

1. ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอ (Adequate and Fair Pay) ค่าตอบแทนที่เป็นด้วยเงิน ซึ่งพิจารณาได้ 2 ประเด็น คือ ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและค่าตอบแทนที่เพียงพอ ค่าตอบแทนที่เหมาะสม คือ การจ่ายค่าจ้างและเงินเดือนตามหลักงานเท่ากันเงินเท่ากัน (Equal Pay of Equal Work) ซึ่งเป็นหลักการที่ต้องใช้เทคนิคการบริหารค่าจ้างเงินเดือน เช่น การวิเคราะห์งานการประเมินค่าจ้าง (Job Evaluation) การจัดทำโครงสร้างเงินเดือน มาประยุกต์ใช้ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละองค์การ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจภายนอกองค์การด้วย ส่วนค่าตอบแทนที่เพียงพอ การจ่ายค่าจ้างและเงินเดือนตามสภาพการทำงานทางเศรษฐกิจ ค่าครองชีพ ภาวะเงินฟื้อ อัตราเงินเดือนที่เหมาะสม เป็นต้น

2. ผลประโยชน์เกือกกฎ (Fringe Benefits) เป็นค่าตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงินที่องค์กรให้แก่บุคคลในองค์กร เช่น วันหยุด วันลา เวลาพัก ฯลฯ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่องค์การให้แก่บุคคลในองค์กรโดยไม่มีข้อผูกพัน เพราะไม่ถือเป็นค่าตอบแทนในการจ้างงาน แต่เป็นค่าตอบแทนที่ให้เพื่อเป็นผลประโยชน์ในการเสริมสร้างชีวิตความเป็นอยู่และความสะดวกสบายในการทำงานเท่านั้น ผลประโยชน์เกือกกฎเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลมากในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ตัวบุคคล เพราะโดยทั่วไปแล้วการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน นักมีความแตกต่างในแต่ละองค์การ ไม่มากนัก แต่ผลประโยชน์เกือกกฎมีความแตกต่างกันมาก องค์การใดมีประโยชน์เกือกกฎสูงก็จะมีแรงดึงดูดใจให้มีผู้มาสมัครทำงานกับองค์การนั้นมาก บุคคลจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้สึกว่ามีคุณภาพชีวิตการทำงานดี เพราะองค์การจัดผลประโยชน์เกือกกฎให้มากกว่าองค์กรอื่น ๆ จึงเป็นข้อคำนึงที่สำคัญที่สุดที่ผู้บริหารองค์การต้องคำนึงถึงในการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับบุคคลในองค์การ

3. สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ (A Safe and Healthy Environment) การจัดสภาพแวดล้อมของการทำงานให้สะอาดถูกสุขลักษณะต่อร่างกาย ทั้งในด้านแสงสว่าง เสียง ตลอดจนความสะอาดทั่วไปและมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในการทำงานไม่ว่าจะเป็น การป้องกันการบาดเจ็บในระหว่างการทำงาน หรือผลกระทบต่อสุขภาพในระยะยาว เป็นสิ่งที่ควร

ต้องทำเพื่อรักษาชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ในองค์การ ในปัจจุบันปัญหาในเรื่องมลภาวะ (Pollution) เป็นปัญหาที่ภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก จึงควรที่ฝ่ายจัดการของแต่ละองค์การ ต้องจัดให้มีขึ้น เพื่อบำรุงรักษาทรัพยากรบุคคลซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดไว้ในสภาพ ความเป็นจริงแล้ว ก็ได้มีกฎหมายกำหนดไว้ในเรื่องเหล่านี้อยู่ เช่นกัน การจัดให้มีสภาพแวดล้อม ที่ปลอดภัยและสุขลักษณะ จึงเป็นผลดีทั้งในแง่กฎหมาย แล้วศีลธรรมและเป็นการสร้างความ พึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์การด้วย

4. ความมั่นคงในการทำงาน (Job Security) ในที่นี้มีความหมายในด้านของการจ้างงาน และความเป็นธรรมในการเลิกจ้าง องค์การที่ให้ความมั่นคงในการจ้างงานสูง เช่น ระบบราชการ มีการจ้างงานจนอายุครบ 60 ปี และไม่มีการเลิกจ้างโดยไม่มีสาเหตุอันสมควร เช่น ทุจริตหรือ หยุดงานโดยไม่มีเหตุผล จึงเป็นตัวอย่างขององค์การที่มีความมั่นคงสูง จนมีผู้นิยมเข้าทำงานโดย เหตุผลของความมั่นคงนี้ ส่วนองค์การเอกชนที่มีขนาดใหญ่และมีสถานภาพมั่นคงในการจ้างงาน สูงมาก เช่นเดียวกัน แม้มีการปลดพนักงานออกก่อนเกษียณอายุก็ตาม แต่ก็มีการจ่ายเงินชดเชยตามที่ กฎหมายกำหนด จึงมีผู้นิยมทำงานในองค์การแบบนี้มาก ความมั่นคงจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจและสร้าง ความพึงพอใจในการทำงานให้แก่บุคคลในองค์การสูง องค์การที่มีขนาดเล็กและมีความมั่นคงใน การจ้างงานต่ำ นักใช้วิธีเพิ่มค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน คือค่าจ้างหรือเงินเดือนให้สูงกว่าองค์การที่มี ความมั่นคงในการทำงานสูง เพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์การทดแทนกันไป แต่ความมั่นคงในการจ้างงานนักมีผลเสีย ถ้าไม่มีมาตรการในการป้องกันที่ดี กล่าวคือ เมื่อบุคคล ได้รับความมั่นคงในการจ้างงานสูง จะเกิดความเมื่อย (Inert) ในการทำงาน เพราะถือว่าตนเองจะ ไม่ถูกเลิกจ้างถ้าไม่ทำความผิดร้ายแรง ซึ่งแทนที่จะสร้างความพึงพอใจและมีคุณภาพชีวิตใน การทำงานที่ดี กลับกลายเป็นผลเสียแก่องค์การเอง

5. เสรีภาพในการเจรจาต่อรอง (Free Collective Bargaining) การร่วมเจรจาต่อรอง เป็นสิทธิและเสรีภาพของพนักงานในองค์การตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ การร่วมเจรจา ต่อรอง โดยทั่วไปนักเป็นเรื่องของผลประโยชน์ที่บุคคลในองค์การพึงได้รับจากองค์กร เช่น การเรียกร้องให้เพิ่มค่าจ้าง การเรียกร้องให้เพิ่มสวัสดิการ การต่อรองไม่ให้เลิกจ้าง เป็นต้น การร่วมเจรจาต่อรองตามปกติจะเป็นเรื่องระหว่าง 2 ฝ่าย คือ นายจ้างและลูกจ้าง แต่ถ้าต่อรองแล้ว ไม่สามารถหาข้อตกลงได้ ก็จะนำไปสู่การนัดหยุดงาน ซึ่งต้องมีฝ่ายที่สาม คือ ฝ่ายรัฐบาลเข้ามา เกี่ยวข้องด้วย เพื่อมิให้เกิดผลเสียหายขึ้นแก่ทุก ๆ ฝ่าย การร่วมเจรจาต่อรองทุกครั้งมักจะนำไปใน แบบที่ไม่ดี แต่ถ้าเราพิจารณาทั้งในด้านจิตวิทยา และด้านเศรษฐกิจแล้ว จะพบว่าเราสามารถนำเอา การร่วมเจรจาต่อรองมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์กรได้ เป็นอย่างดี ในแง่ของจิตวิทยาของพนักงานหรือลูกจ้างมักเกิดความรู้สึกกดดันต่อการทำงานใน

ฐานะเป็นผู้ปฏิบัติภาระให้การบังคับบัญชา การอนุญาตให้มีการรวมตัวกันเจรจาต่อรองอย่างอิสระ กaby ให้ข้อมูลของกฎหมายทำให้กลุ่มของพนักงานหรือลูกจ้างมีอำนาจต่อรองกับผู้บริหารขององค์การ ได้การมีอำนาจต่อรองกับบังคับบัญชาของตนเอง จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกมีศักดิ์ศรี เกิดความพึงพอใจในตำแหน่งหน้าที่ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงานแล้ว จะสร้างประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น เพราะเมื่อบุคคลเกิดความรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง ความสำคัญในตำแหน่งหน้าที่แล้วก็จะเอามาใช้ในงาน ตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด เพื่อสร้างผลงานและความสำคัญของตำแหน่งหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ส่วนทางด้านเศรษฐกิจการร่วมเจรจาต่อรองมีผลกรอบโดยตรงถึงเศรษฐกิจของทั้งองค์การและกลุ่มพนักงาน ทั้งนี้ยังมีผลทางการเงินที่สูงมาก องค์การจึงควรหาข้อมูลในเรื่องผลประโยชน์ที่บุคคลในองค์การควรจะได้รับและต้องการจะได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการเจรจาต่อรองแต่ละครั้ง ซึ่งเป็นมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้ในการเจรจาต่อรองตามข้อจำกัดที่องค์กรมีอยู่ ทั้งเป็นการสักดิ้นไม่ใช้มีการนัดหยุดงาน และช่วยเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคคลในองค์การอีกด้วย

6. พัฒนาการและการเจริญเติบโต (Growth and Development) พัฒนาการและความเจริญเติบโตในตำแหน่งหน้าที่ มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออกร เพราะการที่บุคคลใดจะมีการเจริญเติบโตในตำแหน่งหน้าที่ได้นั้น จะต้องมีการพัฒนาการทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับงานเป็นอย่างดี พัฒนาการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับตัวบุคคล ส่วนการเจริญเติบโตเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติ แต่โดยสรุปแล้ว ทั้งพัฒนาการและความเจริญเติบโตเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน ซึ่งแต่ละบุคคลอาจมีระดับของความต้องการที่แตกต่างกันออกไป แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ต้องมีขั้นการพัฒนาที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโต จึงสามารถเจริญเติบโตในตำแหน่งหน้าที่ได้ ซึ่งเงื่อนไขนี้ในบางองค์กรถือเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

7. บูรณาการทางสังคม (Social Integration) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กรทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ สำหรับในรูปแบบที่เป็นทางการ มักจะไม่ใช่ชุดที่เป็นปัญหาสำคัญ เพราะมีโครงสร้าง ตลอดจนกฎข้อบังคับด่าง ๆ เป็นตัวกำหนดรูปแบบของความสัมพันธ์อยู่แล้ว ส่วนความสัมพันธ์ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะเป็นตัวชี้ว่า องค์กรมีบูรณาการทางสังคมหรือไม่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบท่องค์การ มักเดินไปด้วยขั้นตอนลำชาญ เมื่อนำเอาความสัมพันธ์ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการมาใช้ จะช่วยให้ระบบงานขององค์การคล่องตัวขึ้น ซึ่งในสังคมที่มีลักษณะของภารครภพ แบบสังคมไทย ความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการจะมีประโยชน์มาก แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ใช้งานเลยเดิกกลาญเป็นระบบพรศพวกไป วิธีการเสริมสร้างบูรณาการทางสังคมในองค์กรที่ดีที่สุด คือ การจัดกิจกรรมกลุ่มที่ไม่เกี่ยวกับงาน เช่น

กลุ่มกิพา กลุ่มสวัสดิการ เก็บตัว และอื่นๆ นำอาชีวกรรมเหล่านี้เข้ามาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์การ

8. การมีส่วนร่วมในองค์การ (Participation) การมีส่วนร่วมในองค์การในที่นี้ หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการบริหาร ซึ่งฝ่ายบริหารขององค์การได้ยอมรับและเปิดโอกาสให้พนักงานขององค์กรมีส่วนร่วม ได้ รูปแบบของการมีส่วนร่วมอาจมีแตกต่างกันไปตามลักษณะขององค์การ เช่น ถ้าองค์กรมีการบริหารแบบคณะกรรมการก็อาจให้มีผู้แทนของพนักงานร่วม เป็นกรรมการบริหารด้วย หรือถ้าองค์กรมีผู้บริหารสูงสุดคนเดียว การกำหนดนโยบายของบริหาร อาจรับฟังความคิดเห็นของผู้แทนพนักงาน หรืออาจอยู่ในฐานะสมาชิกของคณะกรรมการที่ปรึกษาผู้บริหาร เป็นต้น นอกจากนี้การบริหารงานที่ต้องการให้พนักงานในองค์กรมีส่วนไปพร้อมกันทั้งหมด อาจทำได้ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เล็กลงมา คือ แต่ละส่วนงานอาจใช้วิธีการรับฟังความคิดเห็นหรือมองหมายให้พนักงานแต่ละกลุ่มจัดวางเป้าหมายเฉพาะกลุ่มในการทำงาน โดยอาศัยกรอบนโยบายหลักขององค์การเป็นแนวทาง การบริหารงานที่ให้พนักงานมีส่วนร่วมที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน คือ การบริหารโดยมีวัตถุประสงค์ (Management by Objective) และวงจรควบคุมคุณภาพ (Quality Control Circle)

9. ประชาธิปไตยในการทำงาน (Democracy at Work) ความหมายของคำว่า ประชาธิปไตยในที่นี้ หมายถึง การให้ความสำคัญกับบุคคลในองค์กรทุก ๆ คน ในการทำงานร่วมกันอย่างเสมอภาคกัน ไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดขององค์การ เพราะถือว่าทุกคนคือองค์ประกอบของความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ ไม่ว่าจะมีภารณ์ใด ๆ ก็ตาม ที่มีความจำเป็นอย่างมากจริง ๆ ท่านนี้ ประชาธิปไตยในการทำงานจะมีความสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมในองค์การสูงทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออก เพราะได้รับการยกย่องให้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การซึ่งถือได้ว่า เป็นความต้องการขั้นตอนหนึ่งของมนุษย์ทุกคน อันเป็นส่วนเสริมสร้างให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น

10. เวลาว่างของชีวิต (Total Life Space) การทำงานในองค์การมิได้เป็นเพียงปัจจัยเดียว ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนย่อมต้องการเวลาว่างเพื่อพักผ่อน เป็นตัวของตัวเอง หรือ ทำกิจกรรมนันทนาการ องค์การที่ต้องการส่งเสริมให้บุคคลในองค์กรมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งอาจมี เป็นเวลาสั้น ๆ ในระหว่างการทำงาน เช่น มีเวลาหยุดพักระหว่างงาน หรือเวลาพักระยะยาว เช่น กำหนดวันลพักผ่อนประจำปี ตลอดจนวันหยุดตามปกติประจำสัปดาห์ และวันหยุดพิเศษ เนื่องในงานเทศกาลต่าง ๆ การจัดให้มีวันหยุดซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่พนักงานทุกคนได้ลางานประจำนี้ถือ

เป็นผลประโยชน์เกือกูลชนิดหนึ่งไปประเททที่ไม่เป็นตัวเงินที่จัดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างคุณค่าของตัวบุคคลที่มิได้มีการทำงานเหมือนเครื่องจักรที่ไม่มีชีวิตจิตใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงาน

การทำงานให้บรรลุเป้าหมายของงานหรือองค์การได้นั้น คนถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดที่มีผลทำให้องค์การได้รับความสำเร็จหรือล้มเหลว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรู้ถึงความต้องการคนทำงานในองค์กรทุก ๆ คนต้องการทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จแห่งตนและคุณภาพชีวิตโดยจะมีจุดมุ่งหมายในชีวิตและความต้องการจะมีผลกระแทบท่อพฤติกรรมในการทำงาน ดังนั้นในการจูงใจคนให้ปฏิบัติงานนั้นจำเป็นต้องพิจารณาถึงความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อให้พนักงานเกิดความพอใจในงานและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้ศึกษาขอเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงาน ดังนี้

มาสโลว์ (Maslow, 1954) ได้กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์เป็นเครื่องกระตุ้นและนำทางพฤติกรรมของคนงานในขั้นที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จ ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Human Needs) มองว่าคนงานมีความต้องการหลาบระดับซึ่งอาจเรียงจากต่ำไปสูงได้ดังนี้ คือ

1. ความต้องการทางด้านกายภาพ (Physiological Needs)
2. ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน (Security and Safety Needs)
3. ความต้องการที่จะเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคมที่ตนเองอาศัยหรือทำงานอยู่
4. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs)
5. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (Esteem Needs)
6. ความต้องการที่จะทำอะไรให้สำเร็จด้วยตนเอง (Self-actualization Needs) ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุด

เมื่อได้กีดตามที่ความต้องการขั้นต่ำได้รับการสนองตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว คนงานก็จะมีความต้องการขั้นสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ หน้าที่ขององค์การก็คือ จะต้องพยายามดูแลความต้องการของคนงานอยู่ในระดับใด และพยายามสนองตอบความต้องการเหล่านั้นให้ได้ อย่างไรก็ตาม ในการสนองตอบความต้องการแต่ละระดับนั้น องค์การจะต้องไม่พยายามสนองตอบความต้องการนั้นอย่าง 100 เปอร์เซ็นต์ มิฉะนั้นแล้วการสนองตอบดังกล่าวจะมิใช่เป็นตัวบุลเหตุฐานไปให้คนทำงานเพราะคนงานจะเข้าใจว่าองค์การสนองตอบความต้องการของตนนั้นเป็นหน้าที่โดยตรงขององค์การที่จะต้องทำหรือมีฉะนั้นคนงานก็จะรู้สึกว่าการสนองตอบดังกล่าวทำไปพอเป็นพิธี (Token) เท่านั้นเอง

เออร์เซเบร็ค (Herzberg, 1974) ได้ก่อตัวว่า คนต้องการอะไรจากงานที่เขาทำ อะไรสร้างความรู้สึกพอใจในงาน (Satisfaction) และสิ่งใดสร้างความรู้สึกไม่พอใจในงาน (Dissatisfaction) แนวคิดตอน 2 แนวดังกล่าวนำมาสู่คำที่เขาใช้เรียกปัจจัยที่ใช้ในการชูงใจในการทำงานโดยเขาใช้คำว่า “Hygiene-factors” (อาจเรียกปัจจัยอนามัย สุขวิทยาปัจจัยพื้นฐาน) สำหรับปัจจัยต่าง ๆ ที่ร่วมกัน ความรู้สึกไม่พอใจในงานและ “Motivation Factors” สำหรับปัจจัยที่สร้างความรู้สึกพอใจในงาน ซึ่ง Herzberg ได้เรียกว่า “The Motivationhygiene Theory” หรือ เรียกว่า 2 Factors of Motivation Theory

1. ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ไม่เกี่ยวกับตัวงานโดยตรงแต่เป็นปัจจัยที่ สำคัญให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีปัจจัยอนามัยจะทำให้คนในองค์การเกิดความไม่ชอบงานขึ้น ซึ่งปัจจัยนี้เป็นปัจจัยที่มาจากภายนอกตัวบุคคล ได้แก่

- 1.1 เงินเดือน (Salary) เป็นที่พอใจของคนในองค์การ
- 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Relation) มีความสัมพันธ์อันดีแก่กัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ้งกันและกัน
- 1.3 ลักษณะอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม (Social Acceptance) มีเกียรติยศและศักดิ์ศรี
- 1.4 นโยบายและการบริหาร (Policy and Administration) การบริหารและการจัดการในองค์การ

1.5 สภาพการทำงาน (Working Condition) เช่น แสง เสียง อากาศ รวมทั้งวัสดุ อุปกรณ์

1.6 ความมั่นคงในงาน (Job Security) ความยั่งยืนของอาชีพ ความมั่นคงของ องค์การ

1.7 วิธีการปกครองบังคับบัญชา (Supervision) ความสามารถในการบังคับบัญชา การให้ความยุติธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

2. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเป็นปัจจัยที่ จูงใจให้ คนชอบและรักงานที่ทำในองค์การ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจให้ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยนี้เป็นปัจจัยที่มาจากความต้องการภายในตัวบุคคล ได้แก่

- 2.1 ความสำเร็จของงาน (Achievement) ประสบผลสำเร็จในผลงานที่ทำการได้รับ
- 2.2 การยอมรับนับถือ (Recognition) จากคนในองค์การ ได้รับคำชมเชย แสดง ความยินดี

2.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (Work Itself) เป็นงานน่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์

หลักคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ประการ

1. การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ (Adequate and Fair Compensation)

การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ นับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชี้วัดที่สำคัญในการศึกษา สำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์จำกัด (มหาชน) โดยสามารถรวมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) ได้ให้ความหมายของคำว่า ค่าตอบแทน หรือค่าจ้าง หมายถึง เงินที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันจ่ายเป็นค่าตอบแทนใน การทำงานตามสัญญาจ้างสำหรับระยะเวลาการทำงานปกติเป็นรายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือนหรือระยะเวลาอื่นหรือจ่ายให้โดยคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ในเวลาทำงานปกติ ของวันทำงาน และหมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้าง ในวันหยุดและวันลาที่ลูกจ้างมิได้ทำงาน แต่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และหมายความรวมถึง เงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใด หรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่อออย่างไร

ลิตตา ศรีเสาวคนธ (2554) กล่าวว่า ค่าตอบแทน หมายถึง สิ่งตอบแทนที่อยู่ในรูปของเงินและไม่ใช่ตัวเงิน ได้แก่ เงินรายเดือน ค่าล่วงเวลา โบนัสค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าชดเชยต่าง ๆ เช่น ค่าน้ำมัน ค่าเดินทาง ไปปฏิบัติงาน เป็นต้น และสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ค่าประกันสุขภาพ บริการรับ-ส่งพนักงาน เป็นต้น ที่ลูกจ้างและนายจ้าง ได้ทำการตกลงกันตามสัญญาจ้างงาน เมื่อลูกจ้างปฏิบัติงานหรือมีผลงานตามที่ตกลงกัน ไว้ นายจ้างจะต้องจ่ายค่าตอบแทนในรูปแบบของ เงิน สวัสดิการ ค่าชดเชย และของรางวัล ให้แก่ลูกจ้างตามสัญญาค่าตอบแทนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ ความทุ่มเท ในการทำงาน ถ้าลูกจ้าง ได้รับค่าตอบแทน อย่างเป็นธรรมและเหมาะสมกับลักษณะและจำนวนของงาน ก็จะทำให้ลูกจ้างเกิดความรักในงานที่ปฏิบัติและทำงานอย่างมีความสุข นายจ้างก็จะได้ผลงานที่มีคุณภาพและมีจำนวนมากขึ้นตอบแทน

ทฤษฎีความเสมอภาคของ ออดัมส์ (Adams, 1965) เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยความยุติธรรมในองค์กร พนักงานมักทุ่มเทกำลังความสามารถของตนในการทำงาน โดยเปรียบเทียบกับผลตอบแทน

ที่ต้นอุจุได้รับจากองค์กร โดยได้ไนคุณเห็นเกี่ยวกับความพอใจของพนักงานว่า อัตรา率ห่วงสิ่งที่เข้าได้รับจากงาน (Output) กับสิ่งที่เขาอุทิศให้กับการทำงาน (Input) มีความหมายสมกันหรือไม่ โดยใช้การรับรู้ของตนประเมินศักยภาพในการทำงานของตนกับค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์กร ซึ่งหากเปรียบเทียบแล้ว รู้สึกว่าตนเองได้รับความยุติธรรมก็จะเกิดความพอใจและแรงจูงใจในการทำงาน ดังนั้นองค์การจึงควรหนักและให้ความสำคัญในประเด็นนี้ เพราะมีผลกระทบโดยตรงทั้งต่อความสำเร็จขององค์การและความสุขในการทำงานของพนักงาน

จากการรวมรวมแนวคิดในข้างต้นสรุปความหมายของการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการครองชีพ หมายถึง สิ่งตอบแทนที่เป็นได้ทั้งในรูปแบบของเงิน ทรัพย์สิน และสิ่งตอบที่ไม่ได้เป็นในรูปแบบของเงิน เช่น การชมเชย สวัสดิการต่าง ๆ การให้ของกำนัล เป็นสิ่งน้ำใจเพื่อตอบแทนต่อการทำงานให้หรือช่วยเหลือในเรื่องงาน โดยผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงานมีความพึงพอใจที่จะได้รับสิ่งตอบแทนนั้น เพื่อนำมาใช้ดำรงชีวิตอยู่ต่อไป หรือเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานนั้น ๆ ของพนักงานต่อไป

2. การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย

การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย นับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชี้วัดที่สำคัญในการสำรวจคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทธิ企业文化 ไทย ดีเวล้อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) โดยสามารถรวมรวมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (2554) ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายความว่า การกระทำหรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดภัยเหตุอันจะทำให้เกิดการประสบอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพ อนามัยอันเนื่องจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน ”

มาสโลว์ (Maslow, 1954) ได้กล่าวถึง ความต้องการลำดับที่ 2 ได้แก่ ความต้องการที่เกี่ยวกับความมั่นคง ความปลอดภัย สวัสดิการต่าง ๆ การคุ้มครองรวมไปถึงความช่วยเหลือจากผู้อื่น การรู้สึกว่าได้รับการปกป้อง

มนต์ ชาญธนชัย (2541) สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการทำงานจะเป็นปัจจัยในการตัดสินสมรรถภาพในการทำงานของเราอีกทั้งยังเป็นด้วงที่เราเมื่อนิสัขการทำงานที่ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัยหรือไม่ การปฏิบัติตามคำแนะนำจะทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและความปลอดภัยในการทำงาน โดยสามารถสรุปมาตรฐานด้านความปลอดภัยได้ดังนี้

1. การตรวจวัดสภาพแวดล้อม ความร้อน แสงสว่าง เสียง ตามกฎหมายกฎกระทรวง แรงงานได้กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและ

สภาพเว่อร์ล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่างและเสียงของกระหงแรงงาน ซึ่งออกตาม พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน ปี 2541 เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นายจ้างดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงานโดยเฉพาะในเรื่องของความร้อน แสงสว่างและเสียงดังที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ซึ่งมีสถานประกอบการหลายประเภทกิจการที่มีสภาพการทำงานเสี่ยงต่อการเกิดโรคจากการทำงานของลูกจ้างคนงาน โดยมีสภาพความร้อนสูงในกระบวนการผลิตมีแสงสว่างไม่เพียงพอ มีเสียงดังเกินเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยในเรื่องของความร้อนในสภาพการทำงาน

2. การตรวจวัดความร้อนในสถานที่ทำงาน โดยกฎหมายได้กำหนดให้นายจ้าง ควบคุมและรักษาระดับความร้อนภายในสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ให้เกินมาตรฐาน โดยกำหนดประเภทกิจการของนายจ้างที่ต้องทำการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน ได้แก่ กิจการประเภทการผลิตน้ำตาลและทำให้บริสุทธิ์ การปั่นทองที่มีการฟอกหรือข้อมูล การผลิตเยื่อกระดาษหรือกระดาษ การผลิตยางรถขนต์หรือหล่ออดกยาง การผลิตกระเจร์เง็ก้าว หรือหลอดไฟ การผลิตชิ้นส่วนต์หรือปุ่นขาวการผลิตลุงหล่อหลอมหรือรีดโลหะที่มีแหล่งกำเนิดความร้อนหรือมีการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายเนื่องจากความร้อน โดยนายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อนในสถานประกอบกิจการอย่างน้อยปีละครั้ง โดยใช้อุณหภูมิเวตบลับบ์โกลบ (Wet Bulb Globe Temperature: WBGT) และเปรียบเทียบกับมาตรฐานการทำงานของลูกค้าที่ต้องการทำงานเบา ปานกลางหรืองานหนัก

3. การตรวจวัดแสงสว่างในที่ทำงาน กำหนดว่า นายจ้างทุกประเภทกิจการจะต้องทำการตรวจวัดความเข้มของแสงสว่าง โดยตรวจวัดบริเวณพื้นที่ทั่วไปบริเวณพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ในกระบวนการผลิตที่ลูกจ้างทำงานและบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงาน โดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาอยู่กับที่ในการทำงานการตรวจวัดความเข้มของแสงสว่างใช้หน่วยเป็นลักซ์ (Lux) ใน การอ่านค่าและเมื่อได้ค่าตรวจวัดแล้วก็นำมาเปรียบเทียบกับความเข้มของแสงสว่างตามที่กฎหมายกำหนด

4. การตรวจวัดเสียงในที่ทำงาน กำหนดว่า นายจ้างที่ประกอบกิจการประเภทดังต่อไปนี้ ต้องตรวจระดับเสียง ได้แก่ ประเภทกิจการการระเบิดย่อย ไม่หรือบดหิน การผลิตน้ำตาลหรือทำให้บริสุทธิ์การผลิตน้ำเย็น การปั่นทองโดยใช้เครื่องจักร การผลิตเครื่องเรือนเครื่องใช้จากไม้ การผลิตเยื่อกระดาษหรือกระดาษ กิจการที่มีการปั่นหรือเจียร โลหะกิจการที่มีแหล่งกำเนิดเสียงหรือสภาพการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายเนื่องจากเสียงการตรวจวัดระดับเสียงใช้หน่วยวัดเป็นเดซิเบล โดยใช้ที่สเกลโดยการตรวจวัดบริเวณที่มีลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ ณ จุดนั้นร่วมกันไม่เกินสามสิบเซนติเมตรแล้วนำค่าที่วัดได้มาเทียบกับค่ามาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด

๕. การดำเนินการภายหลังตรวจวัด เมื่อตรวจวัดแล้วนายจ้างต้องทำการรายงานการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานโดยให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพหรือให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษามาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยหรือเทียบเท่าที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็นผู้รับรองรายงานโดยนายจ้างต้องเก็บรายงานดังกล่าวไว้ที่สถานประกอบกิจการเพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้ตลอดเวลาทำการพร้อมส่งรายงานคู่ลับบันต่ออธิบดีหรืออธิบดีนอมนหมายภายใน 30 วันนับแต่วันที่ทำการตรวจวัด

จากการรวมแนวคิดในหัวข้อสรุปความหมายของการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่ถูกหลักยุทธศาสตร์และปลอดภัยสำหรับเกษตรกรวัดระดับคุณภาพซึ่งมีวิธีการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเดียนไทย ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุตสาหกรรมโรจนะ หมายถึง บรรยายกาศและสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี อุปกรณ์ในการทำงานที่สามารถช่วยผ่อนแรงและทันสมัยอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานเสมอ สามารถทำให้พนักงานรู้สึกถึงความปลอดภัยและความมั่นใจในคุณภาพของอุปกรณ์ในการทำงาน รวมไปถึงการจัดสถานที่ในการทำงานที่มีอากาศถ่ายแทไได้สะดวก มีสถานที่พักผ่อนระหว่างช่วงโขนการทำงาน ส่งผลให้พนักงานลดความวิตกกังวลต่อระบบความปลอดภัยที่บริษัทจัดเตรียมเอาไว้ สามารถทำงานด้วยจิตใจที่สบายและผ่อนคลายได้

การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน

การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน นับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชี้วัดที่สำคัญในการสำรวจระดับคุณภาพซึ่งมีวิธีการทำงานของพนักงานในบริษัทอิตาเดียนไทย ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โดยสามารถรวมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

พยอน วงศ์สารศรี (2540) กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากรว่า หน่วยงานต้องให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมพัฒนาฝีกอบมนุคุลักษณะ เพราะเป็นการพัฒนาบุคคลในองค์กรให้มีความรู้อย่างพอเพียงที่จะปฏิบัติงานงานนั้น มีทักษะคิดที่คิดต่องาน เพราะถ้าบุคลากรมีความพึงพอใจในงานย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานและมีความสามารถทำงานอย่างชำนาญหรือมีทักษะในงานนั้น ๆ เป็นอย่างดี โดยมีเหตุผลในการฝึกอบรมคือ

1. องค์การมุ่งหวังผลผลิตที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ผู้ที่จะทำให้ผลผลิตไปสู่ชุมชนหมายปลายทางที่องค์การกำหนดไว้คือ บุคคลในองค์การ

2. ลักษณะงานในองค์การมีความแตกต่างจากความรู้ที่ได้รับจากสถานศึกษา เพราะสถานศึกษายังไม่ให้ความรู้และฝึกฝนสิ่งที่ก็ร่วง ๆ อาจไม่ได้เฉพาะเจาะจงและมีลักษณะพิเศษตามลักษณะเฉพาะของงานในองค์กร ฉะนั้นผู้สำเร็จการศึกษาจำเป็นต้องได้รับการเรียนรู้งานนั้นก่อนทำงาน เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานอันเป็นผลให้ทำงานด้วยความสบายใจ

3. งานในองค์กรจะมีความเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงนี้ จำเป็นต้องมีการปรับสิ่งต่าง ๆ ให้เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะงาน หรือการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี จำเป็นต้องฝึกอบรมให้บุคคลในองค์กรสามารถทำงานใหม่ได้อย่างดี

4. บุคคลในองค์กรจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา โดยธรรมชาติของมนุษย์เมื่อทำงานไปนาน ๆ ความเนื่อยชา ความเชิงจะเกิดขึ้น ฉะนั้นองค์กรจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเต้นตัวอยู่ตลอดเวลา

5. จูงใจพนักงาน ให้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองอาชญากรแล้ว ปล่อยให้เด็กรุ่นหลัง จะต้องทำให้คนในองค์กรเกิดจิตสำนึกรู้ว่าทุกคนไม่มีใครแก่เกินเรียน

วิจตร อาระฤทธิ์ (2537) ได้กล่าวว่า ความจำเป็นในการฝึกอบรมหมายถึง ปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้องใด ๆ เรื่องใดเรื่องหนึ่งในการทำงาน เช่น ความรู้ไม่พอ ความเข้าใจ ทัศนคติ ความชำนาญ และความสามารถที่จะแก้ไข ได้ด้วยการฝึกอบรม โดยทั่วไปผู้ปฏิบัติงานไม่คิด เพราะขาดในสิ่งเหล่านี้ คือ

Knowledge คือ ความรู้ข้าคความรู้ ความรู้ไม่พอสำหรับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย Attitude คือ ทัศนคติ ขาดท่าทีความรู้สึกที่ดีต่องานที่ทำ ขาดความรักงาน ขาดการทุ่มเท ไม่มีอุดมการณ์

Practice คือ การฝึกปฏิบัติ การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ขาดหลักวิธีการทำงานที่ถูกต้อง Skill คือ ทักษะทักษะ ไม่พอเนื่องจากฝึกฝนมาหน่อยต้องฝึกอบรมเพิ่มเติม Interest คือ ความสนใจนื้องจากขาดการจูงใจที่ดีและเหมาะสม Understanding คือ ความเข้าใจ ความเข้าใจในวิธีการทำงานต่าง ๆ ทำให้ได้งาน ไม่สมบูรณ์

การฝึกอบรมจึงต้องทำการเปลี่ยนแปลง เพิ่มพูนสิ่งดังกล่าวข้างต้นในด้านบุคคล อาจแยกอบรมเฉพาะด้านทัศนคติ (Attitude) หรือ ด้านทักษะ (Skill) หรือด้านความเข้าใจ (Understanding) ตามความจำเป็น

จากการรวมแนวคิดในข้างต้น สรุปความหมายของการพัฒนาศักยภาพและ ความสามารถของพนักงาน หมายถึง การวางแผนและการให้ความสำคัญต่อการจัดการฝึกอบรม พนักงานทุกคนในวิชาพื้นฐานแบบเดียวกัน รวมไปถึงการจัดฝึกอบรมให้แต่พนักงานในทักษะเฉพาะ ด้านตามลักษณะงานของแต่ละบุคคล รวมไปถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานได้รับ การศึกษาและฝึกอบรมให้ความรู้เพิ่มในเรื่องของงานของตนเองและความต้องการทักษะความรู้ใน ด้านอื่น ๆ ที่พนักงานสนใจและสามารถนำมาพัฒนาตนเองทางด้านของคนเองได้

การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน

การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน นับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชี้วัดที่สำคัญในการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โดยสามารถร่วบรวมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

สนั่น เดชาธี (2552) กล่าวถึงการบริหารความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Development) หมายถึง กิจกรรมแผนและการพัฒนาความก้าวหน้าในสายอาชีพให้บุคคลมีโอกาสพัฒนาเติบโต ศักยภาพ และสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรด้วยกระบวนการ

1. กำหนดเส้นทางความก้าวหน้า (Career Path) ในสายอาชีพ (Job Family) จากความต้องการของบริษัทและสนใจความสามารถของบุคคล (Competency)

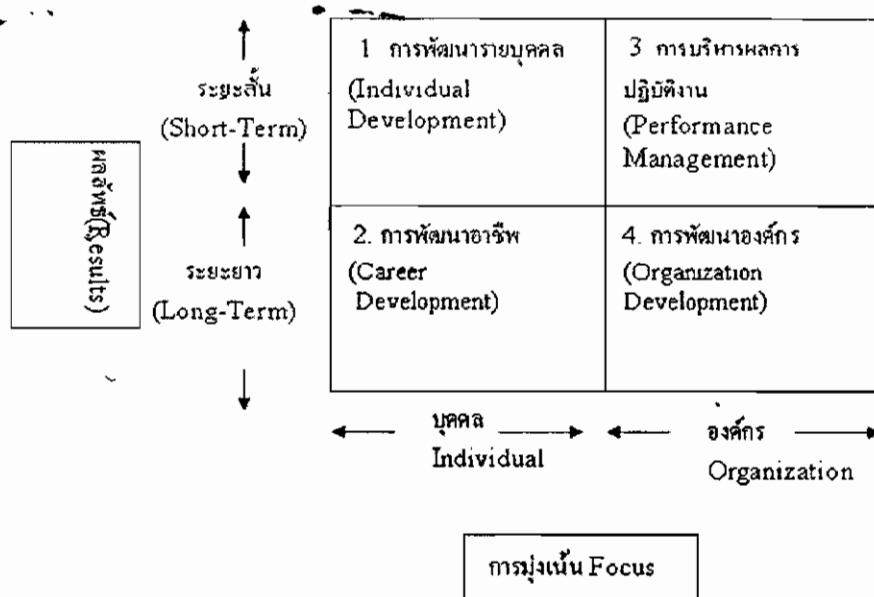
2. การวางแผนความก้าวหน้าในสายอาชีพ จากความสนใจ ความสามารถของบุคคล และความต้องการของบริษัท

3. วางแผนพัฒนาความสามารถ เพื่อให้สามารถบรรลุตามแผนความก้าวหน้าในสายอาชีพ

4. บริหารแผนความก้าวหน้าในสายอาชีพจากการสนับสนุนของบริษัท ความร่วมมือ ของพนักงานและผู้บริหาร

5. การนำผลของการพัฒนาความก้าวหน้าในสายอาชีพไปใช้ในลักษณะทั่วไป หรือลักษณะพิเศษ เช่นการกลุ่มนักศึกษาที่มีศักยภาพสูง (Talent Management) โดยสามารถบูรณาการความก้าวหน้าในอาชีพกับระบบค่าตอบแทน การฝึกอบรม พัฒนา และการบริหารผลงานอย่างเหมาะสม

อาจารย์ ภูวิทยาพันธ์ (2548) กล่าวว่า การพัฒนาอาชีพถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management: HRD) คือ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และปรับทัศนคติ (Attitude) ของบุคลากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จากการศึกษาตำแหน่งทางวิชาการ ด้าน HRD หลายเล่ม แนวคิดของ Jerry W. Gilley, Steven A. Eggland and Ann Maycunich Gilley ในหนังสือ Principle of Human Resource Development ซึ่งตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1989 และครั้งที่สอง ในปี 2002 ได้นำเสนอหลักการในการพัฒนาองค์ประกอบของ HRD ไว้อย่างน่าสนใจ โดยใช้ตารางเมตริกซ์เป็นตัวแบบในการนำเสนอโดยใช้ 2 มิติประกอบกัน คือ มิติทางด้านอุดหนั่น (Focus) และมิติด้านผลลัพธ์ (Results) ของกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2-1 การพัฒนาอาชีพ (Career Development)

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์ข้างต้นจะเห็นว่ามีองค์ประกอบสำคัญของ HRD 4 ด้านดังต่อไปนี้

1. การพัฒนารายบุคคล (Individual Development)

เป็นงานที่มุ่งเน้นในส่วนบุคคล และ เกิดผลลัพธ์ในระยะสั้น ซึ่งหมายถึงการพัฒนาความรู้ ทักษะ และปรับพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรแต่ละคนในองค์กรเพื่อให้สามารถทำงานปัจจุบันที่ตนรับผิดชอบได้ ซึ่งเป็น ส่วนนีมักเรียกว่า การฝึกอบรม (Training) นั่นเอง

2. การพัฒนาอาชีพเป็นงานที่มุ่งเน้นส่วนบุคคลและเกิดผลลัพธ์ในระยะยาว ซึ่งหมายถึง การวิเคราะห์ความจำเป็นรายบุคคลในส่วนของ ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ เพื่อที่จะนำไปวางแผนพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ เพื่องานในอนาคต ซึ่งส่วนนีมักเรียกว่า การพัฒนานักบุคคล (Human Development)

3. การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) เป็นงานที่มุ่งเน้นภาพรวม ของทั้งองค์กร และเกิดผลในระยะสั้น ซึ่งหมายถึงการมุ่งปรับปรุงผลงานขององค์กร โดยมีเป้าหมาย เพื่อประกันหรือรับรองว่าบุคลากรจะต้องมี ความรู้ ทักษะ มีแรงจูงใจ และมีสภาพแวดล้อมที่ดีในการสนับสนุนให้บุคลากรสร้างผลงานได้อย่างเกิดผลสัมฤทธิ์

4. การพัฒนาองค์กร (Organization) เป็นงานที่มุ่งเน้นการรวมองค์กร และเกิดผลในระยะยาว ซึ่งหมายถึงการแก้ไขปัญหาขององค์กร การปรับปรุงหรือวางแผนระบบโครงสร้างองค์กร วัฒนธรรมองค์กร การกำหนดกลยุทธ์ กระบวนการบริหารงาน และภาวะผู้นำ

สนั่น เตชะารี (2552) ได้อธิบายการนำการพัฒนาอาชีพ มาใช้ในองค์กรว่า การนำ การพัฒนาอาชีพ มาใช้ในองค์กรจะขึ้นอยู่กับความต้องการหรือเป้าหมายในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ภายในองค์กร ทั้งนี้ข้อมูลของงานด้านการจัดทำ การพัฒนาอาชีพ โดยส่วนใหญ่จะครอบคลุมถึง งานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การประเมินความสามารถของพนักงานรายบุคคล (Competency Gap Assessment) มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร โดยการหาช่องว่างความสามารถของพนักงานรายบุคคล ตามความเป็นจริง (Actual Competency) เมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถที่คาดหวัง (Expected Competency) เพื่อวางแผนพัฒนาและปรับปรุงความสามารถที่ยังขาดและต้องการเสริมให้มีขึ้นสำหรับการทำงาน ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การจัดทำแผนฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานรายบุคคล (Individual Training & Development Plan) มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร โดยการกำหนดแผนการฝึกอบรมและพัฒนา พนักงานรายบุคคลซึ่งเป็นแผนประจำปี ที่เรียกว่า Annual Training & Development Plan หรือเป็น แผนระยะยาว ที่เรียกว่า Training & Development Road Map ที่กำหนดขึ้นเพื่อฝึกอบรมและพัฒนา พนักงาน โดยเริ่มตั้งแต่พนักงานเข้ามาทำงานกับองค์กร และทำงานต่อไปจนกระทั่งพนักงานลาออกจากองค์กร

3. การจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร โดยสร้างโอกาส หรือความก้าวหน้าในการทำงานให้กับพนักงาน ซึ่งจะทำให้พนักงานรับรู้ว่าตนเองสามารถเดือน ตำแหน่งงาน (Promotion) ไปยังตำแหน่งงานใดได้บ้าง หรือสามารถโอนย้าย (Transfer)/ สับเปลี่ยน หมุนเวียน (Job Rotation) ไปยังหน่วยงานอื่นหรือตำแหน่งงานใดได้บ้าง

4. การจัดทำแผนทดแทนตำแหน่งงาน (Succession Plan) มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร โดย การพัฒนาศักยภาพและการเตรียมความพร้อมให้กับพนักงานที่มีความสามารถและศักยภาพสูง (High Performance and Potential) โดยการจัดทำแผนพัฒนาพนักงานรายบุคคล (Individual Development Plan) ในรูปแบบของการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การสอนงาน การให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นต้น เพื่อให้พนักงานมีความสามารถที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สูงขึ้นต่อไป

จากการรวบรวมแนวคิดในข้างต้น สรุปความหมายของการส่งเสริมให้พนักงานมี ความก้าวหน้าในงาน หมายถึง การวางแผนขั้นตอนความก้าวหน้าในตำแหน่งงานให้แก่พนักงาน

แต่คุณบุคคลในแต่ละสายงาน โดยนำให้พนักงานรู้สึกว่าตนเองนั้นมีโอกาสและมีส่วนทางการเจริญเติบโตในการสายของตนเองอย่างไร เพื่อให้พนักงานทำงานอย่างมีวัฒนาและกำลังใจในการทุ่มเทให้แก่งานของตนเองอย่างมีจุดมุ่งหมาย

บูรณาการทางสังคม (Social Integration)

โดยบูรณาการทางสังคม นับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชีวคุณที่สำคัญในการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทธิ企业文化 ไทย คือวีดีอปเม้นต์จำกัด (มหาชน) โดยสามารถรวบรวมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

เอมอร กฤษณะรังสรรค์ (2555) กล่าวถึงการมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นเป็นสิ่งจำเป็นในการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์ พัฒนาการทางสังคมและความคิดความเข้าใจของบุคคล พัฒนาขึ้นจาก การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น เอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ความสำเร็จในอาชีพ การค้นพบความหมายของชีวิตและสุขภาพจิต ล้วน ได้รับผลกระทบจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมนุษย์แต่ละคน ถูกหล่อหลอมจากประสบการณ์ให้มีความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยม ที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเชื่อม ความสัมพันธ์ระหว่างคน 2 คน จึงต้องอาศัยความเข้าใจถึงปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อ สัมพันธภาพที่มีระหว่างกัน เพื่อบุคคลทั้งสองฝ่าย จะได้ประสบความสำเร็จในการสร้าง สัมพันธภาพที่ดีอีกด้วย

ดิบริน (Dubrin, 1978) ให้ความหมายว่ามนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ศิลปะและการปฏิบัติ ในการนำความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์มาใช้ในการติดต่อเกี่ยวข้องกันเพื่อให้บรรลุ จุดประสงค์ส่วนตัวและส่วนรวม

ไบธิน กันสนธุทธ (2530) ให้ความหมายว่ามนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การเข้ากับคนอื่นได้ วิจิตร อaware กุล (2528) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อเกี่ยวข้องกันเพื่อ เป็นสะพานทอต่อไปสู่ความเป็นมิตร รวมทั้งการที่พัฒนาตนเองให้เป็นที่รักใคร่ชอบพอ และได้รับ ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่นcarnege (Carnegie) ได้กล่าวไว้ว่า “ให้สิ่งที่ขาดไม่ได้ ก่อนแล้ว ท่านจะได้สิ่งที่ท่านต้องการ” กล่าวสั้น ๆ ก็คือว่า “เอาใจเขามาใส่ใจเรา”

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2534) สรุปความหมายของมนุษยสัมพันธ์ว่า คือกระบวนการของ ศาสตร์ที่ใช้ศิลปะสร้างความพอใจ รักใคร่ ศรัทธา เคราะห์ นับถือ โดยแสดงพฤติกรรมให้เหมาะสม ทั้งทางกาย วาจา ใจ เพื่อนำให้มีความรู้สึกใกล้ชิด เป็นกันเอง จึงให้ร่วมมือร่วมใจในอันที่จะ บรรลุสิ่งที่ประสงค์อย่างราบรื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

เอมอร กฤษณะรังสรรค์ (2555) กล่าวถึงคุณค่าของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเอาไว้ว่า บุคคลเรียนรู้จักตนเอง ได้จากการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น จากสัมพันธภาพนี้ บุคคลจะได้รู้จักเด่น และจุดเด่นของตนเอง รู้และเข้าใจถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งเรียนรู้ความเป็นจริงของ

โดย โคลุ่มสัมพันธภาพอันดีระหว่างบุคคล จะช่วยให้การเรียนรู้ เป็นไปโดยไม่บิดเบือน มีการยอมรับ และเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างที่เป็นจริง ดังนั้นสัมพันธภาพอันดีระหว่างบุคคล จึงเป็น กุญแจสำคัญที่จะนำบุคคลไปสู่ การพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง การมีความรู้สึกว่าชีวิตมีความหมายและมีคุณค่า และการมีสุขภาพจิตที่ดีและสามารถพัฒนาตนให้ไปถึงศักยภาพสูงสุดของตน ได้ แต่บุคคลที่ไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นได้ จะรู้สึกอ้างว้าง โดยเดียว เกิดความรู้สึกว่าชีวิตไร้ความหมาย และนำไปสู่ความรู้สึกซึ้งเศร้า และห้อแท้ในชีวิต และการมีพฤติกรรม ที่เป็นปัญหาได้ เช่น พฤติกรรมแยกตัวจากสังคม การติดยาเสพติด เป็นต้นการสร้างและคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นจะเกิดบรรลุผล ได้ ต้องอาศัยคุณลักษณะที่สำคัญของบุคคล ในการยอมรับ และส่งเสริมซึ่งกัน และกัน และนอกจากรู้ ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ทักษะการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น อันได้แก่ การเปิดเผยตนเอง การไว้วางใจซึ่งกันและกัน และการสื่อสารความเข้าใจ

จากการรวมรวมแนวคิดในข้างต้น สรุปความหมายของบูรณาการทางสังคม หมายถึง สัมพันธภาพที่ดีระหว่างพนักงานในองค์กรเดียวกันหรือในหน่วยงานเดียวกัน ทำให้พนักงานมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ช่วยเหลือกันและกัน ทำให้บรรยายกาศในการทำงานเป็นกันเอง เกิดความรักใคร่ กลมเกลียวกัน ทำให้การทำงานเป็นอย่างราบรื่นและเป็นระบบ

การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม (Constitutionalism)

โดยการมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม นับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชี้วัดที่สำคัญในการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทธิ企业文化 ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โดยสามารถรวมรวมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

การบริหารและการจัดการในภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีการให้ความสำคัญกับระบบคุณธรรมและจริยธรรม เนื่องจากการบริหารและการจัดการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนประสานกับภาวะวิกฤติอันเกิดจาก การทุจริตที่ระบบออกใบอนุญาตประกอบอาชีวกรรมและกิจกรรมทางอาชญากรรม ความไม่รับผิดชอบต่อสังคมหรือส่วนรวม คำนึงแต่ประโยชน์ของตนเองและพวคพ้อง อันเป็นการบริหารจัดการที่ขาดคุณธรรมและจริยธรรม โดย สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์ (2549) ได้กล่าวถึงระบบที่ดีมีความยุติธรรม ตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง แนวทางในการจัดระเบียบเพื่อให้สังคมของประเทศทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชนและภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และตั้งอยู่ใน ความถูกต้อง เป็นธรรม

ทางองค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดหลักการทั่วไปของธรรมาภิบาล ไว้ 8 หลักการ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของสมาชิกทั้งชายหญิง คือการตัดสินใจที่สำคัญในสังคมและสร้างความสามัคคีให้เกิดกับประชาชน การมีส่วนร่วมสามารถทำได้โดยอิสระไม่มีการ

บังคับ สมานชิกเต็มใจให้ความร่วมมือด้วยตนเอง หรือมีส่วนร่วมผ่านหน่วยงาน สถาบันหรือผู้แทน ค่าระบบประชาธิปไตย

2. การปฏิบัติตามกฎหมาย ธรรมภูมิภาคต้องการความถูกต้องตามกรอบของกฎหมาย ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ลำเอียง มีการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมกับประชาชน โดยเท่าเทียมกัน ทุกคนในสังคมอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายเดียวกัน

3. ความโปร่งใส ความโปร่งใสเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา ลิงนี้ช่วยแก้ปัญหาการทุจริตและคอร์รัปชัน ได้ทั้งในภาครัฐและเอกชน สื่อจะเข้ามีบทบาทอย่างมากในการตรวจสอบและรายงานผลงานดำเนินงาน โดยการนำเสนอข่าวสารให้แก่สังคมได้รับทราบ

4. ความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบเป็นการพิจารณาให้คนทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดในการทำงาน กล้าที่จะตัดสินใจและรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจนั้น ๆ

5. ความสอดคล้อง ความสอดคล้องต้องกันเป็นการกำหนดและสรุปความต้องการของคนในสังคม ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมาก โดยพิจารณาหาจุดสนใจร่วมกันและความต้องการที่สอดคล้องต้องกันของสังคมมาเป็นข้อปฏิบัติเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในสังคม การจะพัฒนาสังคมได้ต้องทราบความต้องการที่สอดคล้องต้องกันของสังคมนั้น ๆ ด้วยวิธีการเรียนรู้ วัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ก่อน

6. ความเสมอภาค ความเสมอภาคเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับจากรัฐบาล ทั้งการบริการด้านสวัสดิการ ตลอดจนสาธารณูปโภคด้านอื่น ๆ

7. หลักปรัชญาและปรัชญาพล เป็นวิธีการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการผลิตและจำหน่ายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่มีคุณค่ากับเงินที่ลงทุนหรือการใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์สูงที่สุดต่อมวลมนุษยชาติ โดยมีการพัฒนากระบวนการเพิ่มผลผลิตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

8. การมีเหตุผล การมีเหตุผลเป็นความต้องการในทุกสังคม ประชาชนทุกคน ต้องตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อการกระทำการของตนเองด้วยเหตุด้วยผลที่สมเหตุสมผล การมีเหตุผลไม่สามารถกระทำได้ถ้าปราศจากการปฏิบัติตามกฎหมายและความโปร่งใส

พรนพ พุกกะพันธุ์ (2542) กล่าวว่า คุณค่าของจริยธรรมในองค์กรนั้น เป็นสิ่งที่ไม่สามารถประเมินค่าได้ เพราะหากองค์กรไม่ซื่อสัตย์ต่อพนักงาน พนักงานย่อมหาทางเอาเปรี้ยวแก่ประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคโดยตรงนั่นเองและถ้าทุก ๆ คนในองค์กรมีจริยธรรมหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าผู้บริหารเมื่อมีจริยธรรมในองค์กรแล้วจะทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- ก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ (Credit)

2. ก่อให้เกิดการทุ่มเท (*Devotion*) ของพนักงานในองค์กร ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรในองค์กรที่มีประสิทธิภาพ (*Qualitative Efficiency*) ทำให้เกิดการผลิตและการบริการที่ดี

3. ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี (*Good Image*) ส่งผลในด้านความรู้สึกถึงการมีคุณค่าต่อองค์กรที่ได้ใช้บริการ

4. ก่อให้เกิดการลดหย่อนทางกฎหมาย หมายถึง องค์กรอาจจะมีการพัฒนาหรือพัฒนาเมื่อเกิดสิ่งไม่ดีงามเกิดขึ้น แต่ด้วยเหตุที่มีประวัติที่ดีเป็นองค์กรที่มีจริยธรรม มีศีลธรรม การกล่าวหาหรือความผิดที่เกิดขึ้นอาจได้รับการลดหย่อนผ่อนปรนได้

5. ก่อให้เกิดการทำงานอย่างมีความสุข เมื่อทุก ๆ คนหรือพนักงานทั้งหมดในองค์กรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น ลูกค้า ผู้บริโภค บริษัทคู่แข่ง บริษัทคู่ค้า ผู้ถือหุ้น รัฐบาล และสังคมทั้งหมดที่กล่าวมานี้หากมีจริยธรรมให้แก่กัน การทำงานที่มีจริยธรรมที่ดีต่อกัน ย่อมส่งผลให้เกิดความสุขในการทำงานร่วมกัน ไม่มีความเครียด อาจกล่าวได้ว่า ช่วยทำให้เกิดการผ่อนคลายและลดความเครียดได้

จากการรวบรวมแนวคิดในข้างต้น สรุปความหมายของการมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม หมายถึง บริษัทหรือองค์กรที่มีการวางแผนหรือออกแบบหรือกฎข้อบังคับของบริษัทสมเหตุสมผล มีการออกกฎข้อบังคับหรือบทลงโทษอย่างยุติธรรม ต่อทุกคนในองค์กรในทุกระดับตำแหน่งงาน มีการใช้กฎระเบียบกับพนักงานทุกคน ไม่มีการเดือกดูบัตรหรือออกกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อใครคนใดคนหนึ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พนักงานปฏิบัติตามกฎระเบียบของบริษัทอย่างเคร่งครัด เพื่อความสงบสุขและป้องคงของคนในองค์กรเดียวกัน

ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตนกับการทำงาน

โดยความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตนกับการทำงานนับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชี้วัดที่สำคัญในการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โดยสามารถรวบรวมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

พญ. เฉลิมสาร (2555) กล่าวว่า การสร้างสรรค์บรรยายอาทิตย์จะทำให้ผู้ใช้งานได้รับความพึงพอใจในการทำงานสูงขึ้น โดยผ่านการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาสำคัญขององค์กรเพื่อทำให้พนักงานหรือแรงงานได้รับความพึงพอใจสูงขึ้น ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นดังนี้ ได้ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตการทำงานในความหมายที่กว้าง หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้าง ช่วงเวลาในการทำงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ผลประโยชน์และบริการ ความก้าวหน้าในการทำงาน และการมีมนุษยสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่แรงจูงใจและความพึงพอใจสำหรับคนงาน

2. คุณภาพชีวิตการทำงาน ทำงานในความหมายอย่างแท้จริง คือ ผลที่มีต่อคนงาน ซึ่ง หมายถึง การปรับปรุงในองค์การและลักษณะงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานควรได้รับการ พิจารณาเป็นพิเศษสำหรับการส่งเสริมระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของแต่ละบุคคล และรวมถึงความต้องการ ของพนักงานในเรื่องความพึงพอใจในงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะมีผลต่อสภาพ การทำงานของเข้าด้วย

3. คุณภาพชีวิตการทำงานในแง่บุมที่หมายถึงการคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ในการทำงาน (Humanization of Work) ซึ่ง ประเทศฝรั่งเศสและประเทศที่พูดภาษาฝรั่งใช้ คำว่า การปรับปรุง สภาพการทำงาน (Improvement of Working Condition) ประเทศสังคมนิยมใช้คำว่าการคุ้มครอง แรงงาน (Workers' Protection) กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย หรือใน ญี่ปุ่นใช้คำว่าสภาพแวดล้อมการทำงาน (Working Environment) และความเป็นประชาธิปไตยในสถานที่ทำงาน (Democratization of the Workplace) คุณภาพชีวิตการทำงานมีความหมายครอบคลุมถึงวิธีการ แนวปฏิบัติหรือ เทคนิโอลิจีที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น ในการ ปรับปรุงผลลัพธ์ทั้งขององค์การและปัจเจกบุคคล ตามลำดับ

ชิลเวอร์ (Silver, 2010 อ้างถึงใน ลิตติคा ศรีเสาวนธรรม, 2554) ได้กล่าวว่าการมีภาวะอิสรภาพ ผลงาน ไว้ว่า ถ้าผู้บริหารให้อำนาจกับบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน เพื่อจะได้มีโอกาสทำงานโดยอิสระ มีโอกาสใช้ทรัพยากรตามที่ต้องการ ได้ตามความจำเป็นมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร และ สารสนเทศที่เหมาะสมกับความสำคัญของงานและสามารถตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบได้ ถ้าเป็น เช่นนี้บุคลากรผู้ปฏิบัติงานก็จะรู้สึกว่างานที่ตนทำอยู่มีความหมาย มีความสำคัญและผลกระทบที่จะ ตามมาถ้าคือ ทำให้เขามีข่าวลุ้นและกำลังใจ และมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น และในที่สุดเขาก็จะ สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

จากผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า ผลลัพธ์ของการให้อำนาจกับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานจะ ทำให้เกิดการปรับปรุงงานเพิ่มขึ้นอย่างมากในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ ได้แก่

1. ด้านการนำนวัตกรรมมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มผลผลิต
2. ด้านการพัฒนาคุณภาพงาน
3. ด้านการให้บริการเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ
4. ด้านการพยายามหาทางลดค่าใช้จ่ายลง
5. จะทำให้บุคลากรที่ได้รับมอบอำนาจมีข่าวลุ้น และกำลังใจในการทำงานเพิ่มขึ้น

ล็อกวูด (Lockwood, 2003) กล่าวว่าคำนี้มีการใช้เป็นครั้งแรกในปี 1986 แต่อย่างไรก็ตาม โครงการเกี่ยวกับงานและชีวิตนั้นเริ่มจัดขึ้นตั้งแต่ปี 1930 ก่อนสองครั้งที่สอง โดยบริษัท W. K. Kellogg ซึ่งทำ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานจากเดิมที่เป็นการทำงานวันละแปดชั่วโมงสาม

จะมุ่งเน้นแบบสีกงมีเวลาทำงานและชีวิตส่วนตัว ไม่ใช่ในทศวรรษที่ 1980 และ 1990 ในสหรัฐอเมริกาได้จัดโครงการด้านความสมดุลของงานกับชีวิตอย่างกว้างขวาง และได้กลยุทธ์เป็นส่วนสำคัญของงานด้านการจัดการทรัพยากร่มนุษย์นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยถือกันว่าถ้าหากองค์การจะสามารถรักษาพนักงานเอาไว้ได้อย่างต่อเนื่องต้องปรับปรุงชีวิตส่วนตัว ความผูกพัน ความพึงพอใจ ลดความกดดัน หรือความเครียดและลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานลงความสมดุลของงานกับชีวิตนั้นในทศวรรษของผู้เริ่มเข้าสู่อาชีวแรงงานเด็กต่างกันออกไป เช่น ด้านลูกจ้างอาจมองว่าเป็นปัญหาในการจัดการความรับผิดชอบในการการทำงานกับชีวิตส่วนตัวและครอบครัว ส่วนฝ่ายนายจ้างเห็นว่าเป็นความท้าทายในการสร้างคำนิยมที่สนับสนุนองค์การในขณะที่พนักงานส่วนใหญ่เดินทางทำงานของตนได้ในการทำงาน ความสมดุลของงานกับชีวิตนั้นอาจมองในแง่ของการจัดโครงสร้างห้องทำงานของตน ด้านสวัสดิการหรือประโยชน์ตอบแทน และบริการแก่พนักงานเพื่อให้ทางเลือกแก่พนักงานในการจัดการความรับผิดชอบงานและความรับผิดชอบส่วนตัว สวัสดิการต่าง ๆ ที่จัดให้เพื่อการนี้ อาจเรียกว่าเป็นสวัสดิการเพื่องานและชีวิต (Work Life Benefits) โครงการสวัสดิการต่าง ๆ ที่จัดให้แก่พนักงานมีลักษณะที่ก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างงานกับที่บ้าน

จากการรวมรวมแนวคิดในข้างต้น สรุปความหมายของความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัว กับการทำงาน หมายถึง การที่พนักงานสามารถแบ่งเวลาของตนเองไปใช้กับงานที่รับผิดชอบกับชีวิตส่วนตัวและครอบครัวได้อย่างเหมาะสม โดยไม่กระทบต่อการทำงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน การพักผ่อนและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของตน

ความภาคภูมิใจในองค์กร (Organizational Pride)

โดยความภาคภูมิใจในองค์กรนับเป็นหนึ่งในเกณฑ์ชี้วัดที่สำคัญในการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในบริษัทอิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โดยสามารถร่วมร่วมแนวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

ประคัลก์ ปันพาลังกู (2554) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ หมายถึง ความภาคภูมิใจในงานที่ทำ ถ้าเรารู้สึกภูมิใจ รู้สึกมีส่วนสำคัญในการทำงานให้กับองค์กร และรู้สึกว่าเราเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ เราจะรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจในการทำงาน และจะทำให้เรารอယอกที่จะทำงานกับองค์กรนั้น หรือนองในอีกแห่งหนึ่งได้ว่า องค์กรที่พนักงานรู้สึกว่านาทำงานด้วยนั้น ก็คือองค์กรที่ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างผู้บริหารและพนักงาน หัวหน้างาน และลูกน้อง ซึ่งเมื่อเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ก็จะส่งต่อความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานต่อไปสู่พนักงานในแต่ละระดับ และทำให้พนักงานรู้สึกได้ว่า เขายังเป็นคนสำคัญต่อองค์กร และทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ ซึ่งนี่คือ การให้ความสำคัญแก่พนักงานตามหลักของการสร้างแรงจูงใจ

มงคลชัย วิริยะพินิจ (2552) กล่าวไว้ว่า การที่ทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ทำงาน นอกจากค้างที่อ้างไว้ในบทความว่า พนักงานเกิดความภาคภูมิใจในการทำงาน เนื่องจาก การที่พนักงานได้รับผลตอบแทนตามผลงาน และมีการเสริมสร้างพัฒนาความรู้ให้กับพนักงาน อย่างต่อเนื่อง ก็สามารถทำให้บุคลากรเกิดความภาคภูมิใจในการทำงานให้กับองค์กรนั้น ๆ ได้ เช่นกัน การสร้างความภาคภูมิใจในตัวบุคลากรที่มีต่อการทำงานในองค์กรนั้น ถือเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการที่จะพัฒนาองค์กรไปสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพราะการที่คนเรานั้นเกิดความภาคภูมิใจในงานที่ตนทำ เกิดความภาคภูมิใจในสถานที่ทำงานที่ตนทำงานอยู่นั้น ย่อมมาจากการที่ เราได้เห็นคุณค่าในอาชีพการทำงานที่เราทำอยู่ และเห็นคุณค่าในตัวตนของเรารูปแบบที่ได้เห็นตนเอง เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรอย่างแท้จริง ซึ่งล้วนแล้วจะช่วยกระตุ้นให้เราเกิดความรู้สึกเฝ้ารู้ในงานที่เรา ทำ เกิดความรู้สึกอย่างที่จะพัฒนาความสามารถของเราในเรื่องที่เกี่ยวกับงานอย่างต่อเนื่อง

เบอร์เชล และ โรบิน (Burchell & Robin, 2011) ได้ให้ความหมายไว้ว่า Pride คือความภาคภูมิใจในงานที่ทำ ถ้าเรารู้สึกภูมิใจ รู้สึกมีส่วนสำคัญในการทำงานให้กับองค์กร และรู้สึกว่า เราเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ เราถึงจะรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจในการทำงาน และจะทำให้เราอย่างที่จะทำงานกับองค์กรนั้น หรือมองในอีกแง่หนึ่งได้ว่า องค์กรที่ พนักงานรู้สึกว่าน่าทำงานด้วยนั้น ก็คือองค์กรที่ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างผู้บริหารและพนักงาน หัวหน้างาน และลูกน้อง ซึ่งเมื่อเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ก็จะส่งต่อความภาคภูมิใจและความสำเร็จของงานต่อไปสู่พนักงานในแต่ละระดับ และทำให้พนักงานรู้สึกได้ว่า เขายังเป็นคนสำคัญต่อองค์กร และทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ ได้ ซึ่งนี้ก็คือ การให้ความสำคัญแก่พนักงานตามหลักของการสร้างแรงจูงใจ

จากการรวบรวมแนวคิดในข้างต้นมาพสมพسانกับแนวโน้มของ บริษัทอิตาเลียน ไทย ดีเวล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) สรุปความหมายของความภาคภูมิใจในองค์กร ได้ว่า ความภาคภูมิใจในองค์กร หมายถึง การที่พนักงานรู้สึกภาคภูมิใจ และยินดีที่ได้เป็นพนักงานหรือรู้สึก เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ที่มีแต่ผู้คนยกย่องชมเชย รู้สึกว่าองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่นั้นเป็นองค์กรที่ มีประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนรอบข้าง มีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนใกล้เคียง ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและการพยาบาลช่วยกันรักษาภาพลักษณ์ขององค์กรของคนสองต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิลก นุลวงศ์ (2537) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาเฉพาะมิติความพึงพอใจในการทำงาน ใน 5 องค์กรประกอบย่อยได้แก่ ลักษณะงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความสัมพันธ์กับ

ผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผลตอบแทนหรือรายได้ พบว่า โดยรวมทุกมิติ ความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมิติความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและมิติความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีความพึงพอใจในระดับสูง ส่วนมิติด้านลักษณะงานและมิติความก้าวหน้าในการทำงานมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง สำหรับมิติผลตอบแทนมีความพึงพอใจในระดับต่ำ

ประเสริฐ กลืนหนอง (2543) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานและสุขภาพจิตของ พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานผลสมาร์เชอร์เซ่เมนต์ไทย จากการสุ่มตัวอย่างพนักงานจาก กลุ่มประชากรพนักงานจำนวน 736 คน ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 239 คน พบว่าคุณภาพชีวิตใน การทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยอาชญา สถานภาพสมรส ทำแล้วตั้งใจจริงงาน และ รายได้ ไม่มีผลทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน แต่อายุมีผลทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญจิรา ปันทอง (2545) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ผลการศึกษาพบว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษามีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชาที่มีประเภทเงินเข้าห้องต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงานต่างกัน

โภเมศ กุลอุดม โภคากุล (2546) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของครู ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเอกชน จังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ระดับค่อนข้างมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะและปลดปล่อย ด้านบูรณาการทางสังคม ด้านการพัฒนา ความสามารถของบุคคล ด้านระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติงาน ด้านการปฏิบัติงานในสังคม ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน อยู่ระดับค่อนข้าง ส่วนด้านความก้าวหน้าและความ มั่นคงในงานและด้านค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรมในระดับปานกลาง

ไสวณ งามคำ (2547) ศึกษาถึงคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคเขต 1 (เชียงใหม่) ภาคเหนือ 6 จังหวัด มี เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง เชียงราย พะเยา และ แม่ฮ่องสอน จำนวน 400 คน ผลการวิจัยโดยรวมพบว่า พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 1 (เชียงใหม่) มีคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับสูง 2 ด้าน คือ ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม และด้านการทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ส่วนอีก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความก้าวหน้า และความมั่นคงในงาน ด้านจังหวะชีวิต ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพการทำงานที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ ด้านสิทธิส่วนบุคคลและโอกาสในการพัฒนาขีด ความสามารถของตนเอง คุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างไปทางระดับสูง แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีความพอใจในงาน ค่าตอบแทน และสวัสดิการต่าง ๆ ที่ได้รับจาก

หน่วยงาน สามารถตอบสนองต่อ **ความต้องการที่เป็นความจำเป็นพื้นฐาน** ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน ทำให้พนักงานทำงานได้อย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ในการปฏิบัติงานสูง ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ไม่พึงพอใจในการทำงานจะมีผลลัพธ์ในการปฏิบัติงานต่ำ

ศิริวรรณ หาญละศิริ (2549) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท ชาร์ป แอพพลายแอนด์ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า พนักงานในกลุ่มการผลิตของบริษัท ชาร์ป แอพพลาย แอนด์ (ประเทศไทย) จำกัด มีคุณภาพชีวิตการทำงานเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น คุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกกลั่น祫และปล่อยด้วย และด้านการพัฒนา ความสามารถของบุคคลอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยตามปัจจัยส่วนบุคคล และกลุ่มการผลิตพบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุการทำงาน ระดับรายได้ และกลุ่มการผลิต ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่เพศ ไม่พบความแตกต่าง

เชอร์เบิร์ต (Herbert, 1974) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต พบว่า คุณภาพชีวิตของบุคคล จะมีความสมบูรณ์ได้นั่นต้องประกอบไปด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ มีการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย มีการพัฒนาตนเองและความเจริญของบุคคล มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดของสมาชิกในสังคมปฐมภูมิ และมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในฐานะที่ตนเป็นสมาชิกในสังคม

ชาร์มา (Sharma, 1975 อ้างถึงใน ชาญชัย วิทยาภารณ์, 2547) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องของความพึงพอใจที่เกิดจาก การได้รับการตอบสนองความต้องการด้านจิตใจและสังคมทั้งในระดับจุลภาคและมหาภาค นอกจากนั้นคุณภาพชีวิตของบุคคลจะเป็นไปในลักษณะใดยังขึ้นอยู่กับความสามารถสนองตอบความต้องการขึ้นพื้นฐานของสมาชิก ไดามากน้อย เพียงใดอีกด้วย

พา纳กอส (Panagos, 1985) ได้ทำการศึกษาจัยเรื่องความพึงพอใจในการทำงานและ สิ่งที่น่าสนใจในการดำรงชีวิตของผู้บริหารการศึกษาจำนวน 280 คน ในเขตทะเลทรายทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ศึกษากลุ่มประชากรศึกษาธิการ ผู้ช่วยศึกษาธิการ อาจารย์ ใหญ่ และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับงานที่ทำ เพื่อนร่วมงาน และโอกาสที่จะได้รับการเดือนตำแหน่ง พบว่า ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาใน 6 องค์ประกอบนั้น ดังกล่าว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เคลลี (Kell, 1995) ได้ศึกษาระบบทัศน์ของครูเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานในโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนภาคอีสาน 16 แห่ง นั้นมณฑลวอชิงตัน พบว่า ตัวแปรสำคัญ 4 ตัว ที่ต้องนำมา

ค่านี้ถึงคือ บรรยายศาสขององค์กร แบบของผู้นำ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและความพึงพอใจในการทำงาน

สรุปงานวิจัยทั้งหมด ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตในการทำงานองค์ประกอบของตัวกำหนดคุณภาพชีวิตในการทำงานที่อ่อนประไบชน์ต่อการปฏิบัติงานพร้อมทั้งความรู้สึกดีที่มีต่อการทำงานซึ่งกับการที่สามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะในเรื่องของค่าตอบแทนทำให้ชีวิตมีคุณค่าหรือมีการทำงานที่ทำให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดี ตามการยอมรับของสังคม รวมไปถึงการได้รับยอมรับและให้เกียรติจากองค์กรและผู้ร่วมงาน

บทที่ 3

การศึกษาวิจัยนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งเน้นศึกษาการศึกษาหลักคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ประการของการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียน ไทย ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรม ใจกลาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
 4. วิธีการเก็บข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
 5. เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม
 6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ พนักงานของบริษัทอิตาเลียน ไทย ดีเวลลอปเม้นต์จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเพื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุตสาหกรรมโรงน้ำจั่งหวัดพะนังครรภอยุธยา จำนวน 250 คน ที่ปฏิบัติงานในปี 2555

กลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามานะ ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95 หรือระดับนัยสำคัญ .05 (Yamane, 1967, pp. 886-887)

$$n \text{ (ขนาดกลุ่มตัวอย่าง)} = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ $n =$ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

การแทนค่า

$$n = \frac{250}{1 + 250 (.05)^2}$$

n = 154

จากการคำนวณได้ขึ้นมาดังของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามานาเคนที่มีระดับความเชื่อมั่น 95 หรือระดับนัยสำคัญ:05 จากสูตรตั้งกล่าวไว้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 154 คน จากประชากรทั้งหมด 250 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการจับสลากจากจำนวนแผนกและรายชื่อห้องหมนคายในบริษัทอิตาลีyan ไทย ดีเวล็อปเม้นต์จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วมสวนอุดสาครรัมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้เป็นจำนวน 154 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบคำตามตรวจสอบรายการ (Check List) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คือ ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการทำงาน เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของพนักงานในโครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วมสวนอุดสาครรัมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 2 คือ ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงานตามหลักคุณภาพชีวิต การทำงานของพนักงาน 8 ด้าน ในการทำงาน มีลักษณะเป็นคำถามตรวจสอบแบบประมาณค่า 5 ระดับของลิกคอร์ท (Likert Scale) ดังนี้

1. การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองซีพ (Adequate and Fair Compensation)
2. การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย (Safe and Healthy Environment)
3. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน (Human Resource Development)
4. การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน (Growth and Career Development)
5. บูรณาการทางสังคม (Social Integration)
6. การมีระบบที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชน (Constitutionalism)
7. ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตนกับการทำงาน (Total Free Space)
8. ความภาคภูมิใจในองค์กร (Organizational Pride)

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอบที่ 1 ได้กำหนดดั่งข้อคำถามด้วยประเด็นปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการงาน

ซึ่งได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุงาน และระดับตำแหน่งงาน

ตอบที่ 2 ได้กำหนดคำถามเกี่ยวกับการ สำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ในการทำงานตามหลักคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ประการ มีลักษณะเป็นคำถามตรวจสอบประมาณ ค่า 5 ระดับแบบลิเครอร์ท โดยผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมแนวความคิดทฤษฎีและความหมายของ คุณภาพชีวิตในการทำงาน แนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ประดิ่นที่สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมองค์กร และนโยบายด้านการพนักงานของบริษัทอิตาเลียนไทย คือลักษณะ 3 ข้อดังนี้ (มหาชน)

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ และเสนอแนะ พร้อมดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์สอดคล้องเกี่ยวกับปัจจัย ความผูกพัน

3. หลังจากการปรับแก้ข้อความเรียบร้อยแล้ว จึงทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตาม เนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของข้อคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา นั้น ได้ดำเนินการโดยขอ ความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

3.1 ดร. พร摊 พิมานพันธุ์ศรี คณะการจัดการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 ดร. กัญจนวัลย์ นนทแก้ว แฟรรี่ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 ผศ.ดร. อภิญญา องอาจ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
มหาวิทยาลัยศิลปากร

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่ ตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ค่าแอลฟ่า (α) ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของ แบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง 0.75-1 ถ้ามีค่าใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นมาก จากการศึกษาของ Uma (1992 ถึงปัจจุบัน อิสริยา สคณณี, 2546) กล่าวว่า ค่าความเชื่อมั่นต้องมีค่า อย่างน้อย 0.75 ขึ้นไป จึงจะสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ (ระพีพรรณ ดาวรัตน์ชัย, 2546, หน้า 55) ซึ่งได้ค่าดังนี้

คุณภาพชีวิต	จำนวนข้อ	Cronbach's Alpha
1. การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการ ครองชีพ	5	.902
2. การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย	7	.888
3. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน	6	.856
4. การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน	4	.853
5. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร	4	.846
6. การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม	4	.852
7. การมีภาวะอิสระจากงาน	5	.846
8. ความภาคภูมิใจในองค์กร	3	.863
รวม	38	.880

การเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 นำหนังสือจากคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา ถึง นายห้างโครงการ บริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้าง เขื่อนปีองกันน้ำท่าวุ่นสวนอุตสาหกรรม โรงงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้มีอำนาจ เพื่อขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย

1.2 ทำการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้วิธีจับฉลากพนักงานทั้งหมด เพื่อเลือกที่จะเข้าร่วม ข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 154 คน ได้รับคืนจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. การจัดทำข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม คัดเลือกแบบสอบถามที่ได้รับ กลับคืน และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส ให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและ บันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2.2 นำผลการคำนวณมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และตอบคำถามวิจัย ต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสูบถูม

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสูบถูมตามและการแปลความหมายของคะแนน โดยอาศัยตามมาตราวัดแบบลิค์อร์ท (Likert, 1967)

1. เกณฑ์การให้คะแนนจากการตอบคำถามเป็นแบบวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยคำถามเชิงบวก มีคะแนนตามลำดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5 คะแนน
เห็นด้วย	เท่ากับ	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1 คะแนน

2. การแปลความหมายคะแนน ให้กำหนดเกณฑ์ความหมายและการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของคำตอบของคุณภาพชีวิตในแต่ละด้าน ที่จะนำมาวัด สำรวจระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานของบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรม الرحمن ตามแนวคิดของ บุญชุม ศรีสะอาด (2535) ดังนี้

4.51–5.00	หมายถึง	มีคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	หมายถึง	มีคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	หมายถึง	มีคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ด้วยค่าสถิติดังนี้

1. ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบน

3. การทดสอบสมมุติฐานใช้สถิติค่าที่ (Independent Samples t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ระดับ .05 ทำการเปรียบเทียบรายคู่ภายหลังการทดสอบความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ LSD

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “การสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสานอุดสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพะรังครศรีอุฐฯ” โดยผลการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ค่าง ๆ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน จำนวนตัวอย่าง
t	แทน ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
F	แทน ค่าสถิติทดสอบจากการแจกแจงแบบเอฟ
p	ค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
ss	แทน พลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของพลบวกกำลังสองของคะแนน
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย นำเสนอโดยใช้รูปแบบการพรรณนาความประกอนตาราง ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน โดยมีหัวข้อการนำเสนอเรียงตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายชื่อ

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงานของพนักงาน บริษัท อิตาเดียน ไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วม สวนอุดสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงาน ($n = 154$)

	ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย	105	68.18	
หญิง	49	31.82	
อายุ			
ต่ำกว่า 23 ปี	16	10.39	
24-30 ปี	33	21.43	
31-37 ปี	52	33.77	
38-44 ปี	25	16.23	
45-52 ปี ปัจจุบัน	28	18.18	
สถานภาพ			
โสด	30	19.5	
สมรส	124	80.52	

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการงาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	90	58.44
ปริญญาตรี	50	32.47
สูงกว่าปริญญาตรี	14	9.09
ตำแหน่ง		
ระดับปฏิบัติการ (คนงาน, แม่บ้าน, คนขับรถ)	115	74.68
ระดับหัวหน้างาน (Foreman, Engineer)	39	25.32

จากการที่ 4-1 พบร่วมกันด้วยว่าที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 และเป็นเพศหญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 31.82 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-37 ปี มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.77 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 24-30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 มีอายุระหว่าง 45-52 ปี ขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 มีอายุระหว่าง 38-44 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.23 และมีอายุต่ำกว่า 23 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 80.52 และมีสถานภาพโสด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 58.44 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 32.47 และมีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีตำแหน่งระดับปฏิบัติการ (คนงาน, แม่บ้าน, คนขับรถ) มากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 74.68 รองลงมาคือ มีตำแหน่งระดับหัวหน้างาน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 25.32 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
· ด้านการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ ($n = 154$)

ประเด็น	\bar{X}	SD	ความหมาย ระดับ	จำดับ ที่
1. เงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับภาระงานที่รับผิดชอบ	3.54	.923	มาก	4
2. ผลตอบแทนที่ท่านได้รับในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างดี	4.04	.740	มาก	2
3. บริษัทให้ความสำคัญในการคูและเรื่องของผลตอบแทนกับพนักงานทั้งในด้านที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน	3.70	.908	มาก	3
4. ท่านได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายคลังกัน	4.08	.821	มาก	1
5. ท่านได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายกัน	2.56	1.009	ปานกลาง	5
รวม	3.58	.479	มาก	-

จากตารางที่ 4-2 ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ ในภาพรวม พนว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, $SD = .479$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า อยู่ในระดับมาก 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 4 ท่านได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับ หน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายคลังกัน ($\bar{X} = 4.08$, $SD = .821$) ประเด็นข้อที่ 2 ผลตอบแทนที่ท่านได้รับในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างดี ($\bar{X} = 4.04$, $SD = .740$) ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทให้

ล้วนสำคัญในการดูแลเรื่องของผลตอบแทนกับพนักงานทั้งในด้านที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน ($\bar{X} = 3.70$, $SD = .908$) และประเด็นข้อที่ 1 เงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.54$, $SD = .923$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 5 ท่านได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายกัน ($\bar{X} = 2.56$, $SD = 1.009$)

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ($n = 154$)

ประเด็น	\bar{X}	SD	ความหมาย ระดับ	แปลต	ลำดับ ที่
				มาก	
1. ท่านรู้สึกปลอดภัยในการทำงานตามสถานที่ทำงาน	4.11	.728	มาก	1	
2. ท่านมีความพึงใจต่อสวัสดิการ	3.64	.464	มาก	3	
3. ท่านมีความพึงพอใจต่อการรักษาพยาบาล	3.46	1.011	ปานกลาง	5	
4. บริษัทได้จัดสภาพแวดล้อมไว้อย่างเพียงพอต่อพนักงาน	3.62	1.037	มาก	4	
5. บริษัทได้จัดอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้	3.71	1.047	มาก	2	
6. ท่านปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ที่มีอุปกรณ์เชฟตี้ (ความปลอดภัย) ที่เหมาะสมด้วยการใช้งานจริง	3.08	1.088	ปานกลาง	6	
7. บริษัทได้จัดให้มีสถานที่พักผ่อนระหว่างช่วงทำงาน	2.64	1.095	ปานกลาง	7	
รวม	3.46	.408	ปานกลาง	-	

จากตารางที่ 4-3 พนบฯ ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, $SD = .408$) เมื่อพิจารณารายข้อ พนบฯ อยู่ในระดับมาก 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 ท่านรู้สึกปลอดภัยในการทำงานตามสถานที่ทำงาน ($\bar{X} = 4.11$,

$SQ = .728$) ประเด็นข้อที่ 5 บริษัทใช้จัดอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 1.047$) ประเด็นข้อที่ 2 ท่านมีความพึงใจต่อสวัสดิการ ($\bar{X} = 3.64$, $SD = .464$) และประเด็นข้อที่ 4 บริษัทได้จัดสภาพเวลส้อมไว้อย่างเพียงพอต่อพนักงาน ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 1.037$) ตามลำดับและอยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 ท่านมีความพึงพอใจต่อการรักษาพยาบาล ($\bar{X} = 3.46$, $SD = 1.011$) ประเด็นข้อที่ 6 ท่านปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ที่มีอุปกรณ์เชฟตี้ (ความปลอดภัย) ที่เหมาะสมต่อการใช้งานจริง ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 1.088$) และประเด็นข้อที่ 7 บริษัทได้จัดให้มีสถานที่พักผ่อนระหว่างช่วงไม่งานทำงาน ($\bar{X} = 2.64$, $SD = 1.095$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
ด้านการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน ($n = 154$)

ประเด็น	\bar{X}	SD	แปล		ลำดับ ที่
			ความหมาย	ระดับ	
1. ท่านได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมจากบริษัท อย่างต่อเนื่องเป็นที่น่าพอใจ	3.53	.944	มาก	6	
2. ระบบการฝึกอบรมที่บริษัทใช้อยู่มีความ สอดคล้องต่อความก้าวหน้าของพนักงาน	3.75	.737	มาก	3	
3. บริษัทมีการวางแผนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน ได้อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง	3.56	.794	มาก	5	
4. บริษัทส่งเสริมให้พนักงานมีการพัฒนา สมรรถนะในการทำงาน	3.89	.821	มาก	2	
5. บริษัทมีการจัดอบรมให้กับพนักงานให้สามารถ ทำงานเป็นทีม	3.69	.952	มาก	4	
6. บริษัทมีแผนการฝึกอบรมเพื่อรับรองการเติบโต ในสายงานอาชีพในตำแหน่งที่สูงขึ้นกับพนักงาน	4.05	.843	มาก	1	
รวม	3.75	.476	มาก	-	

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, $SD = .476$) เมื่อพิจารณารายข้อ พนบว่า อยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 6 บริษัทมีแผนการฝึกอบรมเพื่อรับรับการเติบโตในสายงานอาชีพในตำแหน่งที่สูงขึ้นกับพนักงาน ($\bar{X} = 4.05$, $SD = .843$) ประเด็นข้อที่ 4 บริษัทส่งเสริมให้พนักงานมีการพัฒนาสมรรถนะในการทำงาน ($\bar{X} = 3.89$, $SD = .821$) ประเด็นข้อที่ 2 ระบบการฝึกอบรมที่บริษัทใช้อยู่มีความสอดคล้องต่อความก้าวหน้าของพนักงาน ($\bar{X} = 3.75$, $SD = .737$) ประเด็นข้อที่ 5 บริษัทมีการจัดอบรมให้กับพนักงานให้สามารถทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 3.69$, $SD = .952$) ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทมีการวางแผนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงานได้อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.56$, $SD = .794$) และประเด็นข้อที่ 1 ท่านได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมจากบริษัทอย่างต่อเนื่องเป็นที่น่าพอใจ ($\bar{X} = 3.53$, $SD = .944$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน ($n = 154$)

ประเด็น	\bar{X}	SD	ความหมาย ระดับ	แปล ง	ลำดับ ที่
				ความหมาย ระดับ	
1. ท่านรู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน	3.18	1.157	ปานกลาง	4	
2. ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าได้ ตามลำดับ	4.14	.733	มาก	1	
3. ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวหน้าในสายอาชีพ	3.94	.647	มาก	2	
4. บริษัทได้ส่งเสริมให้กับพนักงานได้มีโอกาส เติบโตและก้าวหน้าในสายงาน	3.40	1.123	ปานกลาง	3	
รวม	3.66	.609	มาก	-	

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้าน การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, $SD = .609$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พนวจ อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าได้ตามลำดับ ($\bar{X} = 4.14$, $SD = .733$) และประเด็นข้อที่ 3 ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวหน้าในสายอาชีพ ($\bar{X} = 3.94$, $SD = .647$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 4 บริษัทได้ส่งเสริมให้กับพนักงาน ได้มีโอกาสเติบโตและก้าวหน้าในสายงาน ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 1.123$) และประเด็นข้อที่ 1 ท่านรู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน ($\bar{X} = 3.18$, $SD = 1.157$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร ($n = 154$)

ประเด็น	\bar{X}	SD	ความหมาย ระดับ	แปล ลักษณะ	ลำดับ ที่
1. บรรยายกาศในการทำงานมีความเป็นมิตร การทำงานเป็นทีม และให้ความช่วยเหลือกัน	3.48	.972	ปานกลาง	4	
2. ท่านมีอุปสรรคในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน	3.80	.497	มาก	1	
3. บริษัทได้มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานภายในบริษัท	3.63	.366	มาก	2	
4. ท่านคิดว่าบรรยายกาศในการการทำงานภายในหน่วยงานมีความเป็นมิตร มีการทำงานเป็นทีม มีนำ้ใจ อึ้งเพื่อ แบ่งปัน และให้ความช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี	3.61	.665	มาก	3	
รวม	3.64	.473	มาก	-	

จากตารางที่ 4-6 พนบว่า ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, $SD = .473$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พนบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 ท่านมีอุปสรรคในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.80$, $SD = .497$) ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทได้มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง

พนักงานภายนอกในบริษัท ($\bar{X} = 3.68$, $SD = .366$) และประเด็นข้อที่ 4 ห้ามคิดว่าบรรณาการในการทำงานภายใต้หน่วยงานมีความเป็นมิตร มีการทำงานเป็นทีม มีน้ำใจ อื้อเฟื้อ แบ่งปัน และให้ความช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.61$, $SD = .665$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 บรรณาการในการทำงานมีความเป็นมิตร การทำงานเป็นทีม และให้ความช่วยเหลือกัน ($\bar{X} = 3.48$, $SD = .972$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
ด้านการมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม ($n = 154$) .

ประเด็น	\bar{X}	SD	ความหมาย	ระดับที่	แปลง
1. บริษัทมีการพิจารณาความดีหรือการเลื่อนตำแหน่งจากความสามารถ และมีความยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	3.93	.849	มาก	2	
2. บริษัทได้ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานที่ห้ามได้รับผิดชอบ	3.62	.998	มาก	3	
3. บริษัทให้อำนาจในการตัดสินใจในการงานที่ได้รับหมาย	4.21	.747	มาก	1	
4. บริษัทให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเสียสละ และมีความรับผิดชอบร่วมกับผู้ปฏิบัติ	3.30	1.085	ปานกลาง	4	
รวม	3.76	.553	มาก	-	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้าน การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, $SD = .553$)

เมื่อพิจารณาข้อ พนักงานอยู่ในระดับมาก 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไป หาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทให้อำนาจในการตัดสินใจในการงานที่ได้รับหมาย ($\bar{X} = 4.21$, $SD = .747$) ประเด็นข้อที่ 1 บริษัทมีการพิจารณาความดีหรือการเลื่อนตำแหน่งจากความสามารถ และมีความยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.93$, $SD = .849$) และประเด็นข้อที่ 2

บริษัทได้ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานที่ทำนได้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.62$, $SD = .998$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 4 บริษัทให้ความสนใจและเอารใจใส่ในก่อรปฏิบัติงาน รวมถึงการเสียสละ และมีความรับผิดชอบร่วมกับผู้ปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.30$, $SD = 1.085$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
ด้านการมีภาวะอิสระจากงาน ($n = 154$)

ประเด็น	\bar{X}	SD	ความหมาย	แปล	ลำดับ ที่ ระดับ
				ความหมาย	
1. การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.13	.747	มาก	1	
2. บริษัทได้จัดให้มีการทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดอย่างเหมาะสม	4.03	.681	มาก	2	
3. ท่านมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ	3.13	1.181	ปานกลาง	5	
4. ท่านมีความพอใจกับเวลาในการทำงานกับบริษัท	3.56	.784	มาก	3	
5. ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในบริษัทของท่าน	3.55	.409	มาก	4	
รวม	3.79	.559	มาก	-	

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการมีภาวะอิสระจากงาน โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD = .559$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.13$, $SD = .681$) ประเด็นข้อที่ 2 บริษัทได้จัดให้มีการทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.03$, $SD = .784$) ประเด็นข้อที่ 4 ท่านมีความพอใจกับเวลาในการทำงานกับบริษัท ($\bar{X} = 3.56$, $SD = .409$) และประเด็นข้อที่ 5 ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในบริษัทของท่าน ($\bar{X} = 3.55$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 ท่านมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 1.181$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
ด้านความภาคภูมิใจในองค์กร ($n = 154$)**

ประเด็น	\bar{X}	SD	แปลง	ลำดับ ที่
			ความหมาย ระดับ	
1. บริษัทได้ทำประโยชน์เพื่อสังคมและชุมชน เช่น มอบสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ	3.55	.819	มาก	2
2. บริษัททำกิจกรรมเพื่อสังคมของ สามารถสร้าง ความน่าเชื่อถือให้กับบริษัทได้มากขึ้น	3.47	.637	ปานกลาง	3
3. งานที่ท่านรับผิดชอบก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ส่วนรวมและสังคม	3.66	.902	มาก	1
รวม	3.59	.462	มาก	-

จากตารางที่ 4-9 พน ว่า ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
ด้านความภาคภูมิใจในองค์กร โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, $SD = .462$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พน ว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมาก
ไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 งานที่ท่านรับผิดชอบก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและสังคม
($\bar{X} = 3.66$, $SD = .902$) และประเด็นข้อที่ 1 บริษัทได้ทำประโยชน์เพื่อสังคมและชุมชน เช่น
มอบสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.55$, $SD = .819$) ตามลำดับ และอยู่ใน
ระดับ ปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 บริษัททำกิจกรรมเพื่อสังคม สามารถสร้างความ
น่าเชื่อถือให้กับบริษัทได้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.47$, $SD = .637$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงบูนมาตรฐาน ของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
ในภาพรวม ($n = 154$)

ประเด็น	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับ ที่
			ความหมาย ระดับ	
1. การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการ ครองชีพ	3.58	.479	มาก	7
2. การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย	3.46	.408	ปานกลาง	8
3. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน	3.75	.476	มาก	3
4. การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน	3.66	.609	มาก	4
5. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร	3.64	.473	มาก	5
6. การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม	3.76	.553	มาก	2
7. การมีภาวะอิสระจากงาน	3.79	.559	มาก	1
8. ความภาคภูมิใจในองค์กร	3.59	.462	มาก	6
รวม	3.69	.356	มาก	-

จากตารางที่ 4-10 พนง. ผลการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน
โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, $SD = .356$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พนง. อยู่ในระดับมาก 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมาก
ไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 7 การมีภาวะอิสระจากงาน ($\bar{X} = 3.79$, $SD = .559$) ประเด็นข้อที่ 6
การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม ($\bar{X} = 3.76$, $SD = .553$) ประเด็นข้อที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ
ความสามารถของพนักงาน ($\bar{X} = 3.75$, $SD = .476$) ประเด็นข้อที่ 4 การส่งเสริมให้พนักงานมี
ความก้าวหน้าในงาน ($\bar{X} = 3.66$, $SD = .609$) ประเด็นข้อที่ 5 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายใน
องค์กร ($\bar{X} = 3.64$, $SD = .473$) ประเด็นข้อที่ 8 ความภาคภูมิใจในองค์กร ($\bar{X} = 3.59$, $SD = .462$)
และประเด็นข้อที่ 1 การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ ($\bar{X} = 3.58$,
 $SD = .479$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 การสร้าง
สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.46$, $SD = .408$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4-11 ผลการเปรียบเทียบของเพศกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน

เพศ	n	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	105	3.73	.354	1.702	.768
หญิง	44	3.62	.352		

จากตารางที่ 4-11 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) โครงการก่อสร้างเพื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม ใจกลางหัวค์พระนครศรีอยุธยา โดยรวมจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฎิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-12 ผลการเปรียบเทียบของอายุกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.626	4	.406	3.417	.011*
ภายในกลุ่ม	17.724	149	.119		
รวม	19.350	153			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-12 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเพื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม ใจกลางหัวค์พระนครศรีอยุธยาที่มีอายุแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-13 ความสัมพันธ์ของอายุกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน

อายุ X	ต่ำกว่า 23 ปี	24-30 ปี	31-37 ปี	38-44 ปี	45-52 ปีขึ้นไป
	3.67	3.53	3.74	3.64	3.84
ต่ำกว่า 23 ปี	3.67	-	.138	.069	.032
24-30 ปี	3.53	-	-	.206*	.106
31-37 ปี	3.74	-	-	-	.100
38-44 ปี	3.64	-	-	-	-
45-52 ปีขึ้นไป	3.84	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คือเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 คู่ คือ

1. ระหว่างกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31-37 ปี กับ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 24-30 ปี หมายความว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คือเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุระหว่าง 31-37 ปี จะมีค่าเฉลี่ยในระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน อยู่ในระดับค่อนข้างกว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 24-30 ปี

2. ระหว่างกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 45-52 ปีขึ้นไป กับ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 24-30 ปี หมายความว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คือเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุระหว่าง 45-52 ปีขึ้นไป จะมีค่าเฉลี่ยในระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน อยู่ในระดับค่อนข้างกว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 24-30 ปี

3. ระหว่างกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 45-52 ปีขึ้นไป กับ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 38-44 ปี หมายความว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คือเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระหว่าง 45-52 ปีขึ้นไป จะมีค่าเฉลี่ยในระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน อยู่ในระดับค่อนข้างกว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 38-44 ปี

ตารางที่ 4-14 ผลการเปรียบเทียบของสถานภาพกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน

สถานภาพ	n	\bar{X}	SD	t	p
โสด	30	3.67	.303	.412	.051
สมรส	124	3.70	.368		

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คือเวล้อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมจำแนกตามสถานภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-15 ผลการเปรียบเทียบของระดับการศึกษา กับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.379	2	.190	1.510	.224
ภายในกลุ่ม	18.971	151	.126		
รวม	19.350	153			

จากตารางที่ 4-15 พบว่า พนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คือเวล้อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-16 ผลการเปรียบเทียบของระดับตำแหน่งงาน กับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน

ระดับตำแหน่งงาน	n	\bar{X}	SD	t	p
ระดับปฏิบัติการ (คนงาน, แม่บ้าน, คนขับรถ)	115	3.72	.349	1.977	.678
ระดับหัวหน้างาน (Foreman, Engineer)	39	3.59	.360		

จากตารางที่ 4-16 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คีเวลีอปเปนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงน้ำ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมจำแนกตามระดับค่าคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-17 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ที่	สมมติฐาน	ผลการศึกษา
1	เพศแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียนไทย คีเวลีอปเปนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้าง เขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงน้ำ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
2	อายุแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท อิตาเลียนไทย คีเวลีอปเปนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้าง เขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงน้ำ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
3	สถานภาพแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน บริษัทอิตาเลียนไทย คีเวลีอปเปนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการ ก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงน้ำ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
4	ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของ พนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คีเวลีอปเปนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงน้ำ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
5	ระดับตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของ พนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คีเวลีอปเปนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุตสาหกรรม โรงน้ำ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน

จากการที่ 4-17 พนวจอยุยແಡກຕ່າງກັນມີຜົດຕ່ອະດັບຄູ່ພາພື້ນວິທີການທຳງານຂອງພັນກົງນບຣີຍ້ຫຼິດເລີຍນໄທ ດີເລື້ອປເມນຕໍ່ຈຳກັດ (ມາຮນ) ກຣົມສຶກຍາ ໂຄງກາຣກ່ອສ້າງເຊື່ອນປຶ້ອງກັນນໍ້າທ່ວມສຸວນອຸດສາຫກຮຽນ ໂຮງນະ ຈັງຫວັດພຣະນຄຣວິ່ອຍຸຫຍາ ແດກຕ່າງກັນອ່າງມີນັບສຳຄັນທາງສົດທີ່ຮະດັບ .05 ຜຶ້ງປັນໄປຕາມສົມມືຈູານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແຕ່ ເພສ ສຖານພາພ ຮະດັບກາຣສຶກຍາ ແລະ ຮະດັບດຳແນ່ນໆງານ ແດກຕ່າງກັນມີຜົດຕ່ອະດັບຄູ່ພາພື້ນວິທີການທຳງານຂອງພັນກົງນບຣີຍ້ຫຼິດເລີຍນໄທ ດີເລື້ອປເມນຕໍ່ຈຳກັດ (ມາຮນ) ກຣົມສຶກຍາ ໂຄງກາຣກ່ອສ້າງເຊື່ອນປຶ້ອງກັນນໍ້າທ່ວມສຸວນອຸດສາຫກຮຽນ ໂຮງນະ ຈັງຫວັດພຣະນຄຣວິ່ອຍຸຫຍາໄໝ່ແດກຕ່າງກັນ ອ່າງມີນັບສຳຄັນທາງສົດທີ່ຮະດັບ.05 ຜຶ້ງປົງເປົ້າສົມມືຈູານທີ່ຕັ້ງໄວ້

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมตามหลักคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ประการของ ฮิวส์ และ คัมมิงส์ (Huse & Cummings, 1985)

- 1.1 การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ
- 1.2 การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย
- 1.3 การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน
- 1.4 การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน
- 1.5 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร
- 1.6 การมีระบบที่มีความยุติธรรม
- 1.7 การมีภาวะอิสระจากการงาน
- 1.8 ความภาคภูมิใจในองค์กร

2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุตสาหกรรม จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำแนกตาม เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุงาน และระดับตำแหน่งงาน

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุตสาหกรรม จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 154 คน โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานาเเน่ โดยเครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการงาน จำนวน 5 ข้อ

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงานตามหลักคุณภาพชีวิตการทำงาน ของพนักงาน 8 ด้าน

แบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการสร้างความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติค่าที่ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ระดับ .05 ทำการเปรียบเทียบรายคู่ภายนหลังการทดสอบความแปรปรวนด้วยวิธีการแบบ LSD

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานโดยรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พนวจ อยู่ในระดับมาก 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 7 การมีภาวะอิสระจากการ ประเด็นข้อที่ 6 การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม ประเด็นข้อที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน ประเด็นข้อที่ 4 การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน ประเด็นข้อที่ 5 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร ประเด็นข้อที่ 8 ความภาคภูมิใจในองค์กร และประเด็นข้อที่ 1 การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ตามลำดับ

1.1 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการครองชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พนวจ อยู่ในระดับมาก 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 4 ท่านได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายคลึงกัน ประเด็นข้อที่ 2 ผลตอบแทนที่ท่านได้รับในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างดี ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทให้ความสำคัญในการดูแลเรื่องของผลตอบแทนกับพนักงานทั้ง ในด้านที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน และประเด็นข้อที่ 1 เงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับภาระงานที่รับผิดชอบ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 5 ท่านได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายกัน ตามลำดับ

1.2 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พนวจ อยู่ในระดับมาก 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 ท่านรู้สึกปลอดภัยในการ

ทำงานคุณสถานที่ทำงาน ประเด็นข้อที่ 5 บริษัทได้จัดอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ประเด็นข้อที่ 2 ท่านมีความพึงใจต่อสวัสดิการ และประเด็นข้อที่ 4 บริษัทได้จัดสภาพแวดล้อมไว้อย่างเพียงพอต่อพนักงาน และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 ท่านมีความพึงพอใจต่อการรักษาพยาบาล ประเด็นข้อที่ 6 ท่านปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ที่มีอุปกรณ์เชฟตี้ (ความปลอดภัย) ที่เหมาะสมต่อการใช้งานจริง และประเด็นข้อที่ 7 บริษัทได้จัดให้มีสถานที่พักผ่อนระหว่างช่วงการทำงาน ตามลำดับ

1.3 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการพัฒนาศักยภาพและความสามารถอุปกรณ์ในพนักงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 6 บริษัทมีแผนการฝึกอบรมเพื่อรับรองการเติบโตในสายงานอาชีพในตำแหน่งที่สูงขึ้นกับพนักงาน ประเด็นข้อที่ 4 บริษัทส่งเสริมให้พนักงานมีการพัฒนาสมรรถนะในการทำงาน ประเด็นข้อที่ 2 ระบบการฝึกอบรมที่บริษัทใช้อยู่มีความสอดคล้องต่อความก้าวหน้าของพนักงาน ประเด็นข้อที่ 5 บริษัทมีการจัดอบรมให้กับพนักงานให้สามารถทำงานเป็นทีม ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทมีการวางแผนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน ได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง และประเด็นข้อที่ 1 ท่านได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมจากบริษัทอย่างต่อเนื่องเป็นที่น่าพอใจ ตามลำดับ

1.4 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 ท่านรู้สึกมีโอกาส ก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าได้ตามลำดับ และประเด็นข้อที่ 3 ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวหน้าในสายอาชีพ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 4 บริษัทได้ส่งเสริมให้กับพนักงานได้มีโอกาสเติบโตและก้าวหน้าในสายงาน และประเด็นข้อที่ 1 ท่านรู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน ตามลำดับ

1.5 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 ท่านมีอุปสรรคในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทได้มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานภายในบริษัท และประเด็นข้อที่ 4 ท่านคิดว่าบรรยายกาศในการการทำงานภายในหน่วยงานมีความเป็นมิตร มีการทำงานเป็นทีม มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน และให้ความช่วยเหลือกัน

เป็นอย่างดี ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 บรรยายกาศในการทำงานมีความเป็นมิตร การทำงานเป็นทีม และให้ความช่วยเหลือกัน ตามลำดับ

1.6 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 บริษัทให้อำนาจในการตัดสินใจในการงานที่ได้รับมอบหมาย ประเด็นข้อที่ 1 บริษัทมีการพิจารณาความดีหรือการเลื่อนตำแหน่งจากความสามารถ และมีความยุติธรรม โปรดังใจ สามารถตรวจสอบได้ และประเด็นข้อที่ 2 บริษัทได้ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานที่ทำนได้รับผิดชอบ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 4 บริษัทให้ความสนใจและเอ้าใจใส่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเสียสละ และมีความรับผิดชอบร่วมกับผู้ปฏิบัติ ตามลำดับ

1.7 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านการมีภาวะอิสระจากการโดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ประเด็นข้อที่ 2 บริษัทได้จัดให้มีการทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดอย่างเหมาะสม ประเด็นข้อที่ 4 ท่านมีความพอใจกับเวลาในการทำงานกับบริษัท และประเด็นข้อที่ 5 ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในบริษัทของท่าน ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 ท่านมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ ตามลำดับ

1.8 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ด้านความภาคภูมิใจในองค์กร โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 งานที่ทำนรับผิดชอบก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและสังคม และประเด็นข้อที่ 1 บริษัทได้ทำประโยชน์เพื่อสังคมและชุมชน เช่น มอบสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 บริษัททำกิจกรรมเพื่อสังคมของ สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับบริษัทได้มากขึ้น ตามลำดับ

2. ทดสอบสมมติฐาน

2.1 ผลการเปรียบเทียบของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย คีเวลีอปเปนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุตสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมที่มีเพศต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการเปรียบเทียบของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุตสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมที่มีอายุต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ผลการเปรียบเทียบของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุตสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 ผลการเปรียบเทียบของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุตสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 ผลการเปรียบเทียบของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล้อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมสวนอุตสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีภาวะอิสระจากการทำงาน การมีระบบที่ค่อนข้างมีความยุติธรรม การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร ความภาคภูมิใจในองค์กร และการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองเชิง ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ตามลำดับ ซึ่งจะแตกต่างกับงานวิจัยของ โภเมศ คุลอุดม โภคากุล (2546) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเอกชน จังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ระดับค่อนข้าง และงานวิจัยของ ศิริวรรณ หาญละศิริ (2549) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท ชาร์ป แอพพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า พนักงานในกลุ่มการผลิตของบริษัท ชาร์ป แอพพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด มีคุณภาพชีวิตการทำงานเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ยกเว้นคุณภาพชีวิตการทำงานต่ำน้ำสูงสุดแล้วล้วนที่ทำงานลูกกลมมะและปลดปล่อย และด้านการพัฒนา ความสามารถของบุคคลอยู่ในระดับสูง ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า เพศกับระดับคุณภาพ ชีวิตการทำงานของพนักงาน พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุดสาหกรรม โรมะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญจิรา ปันทอง (2545) ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราช ผลการศึกษาพบว่า เพศ มีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ หาญละศิริ (2549) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิต การทำงานของพนักงานบริษัท ชาร์ป แอพพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด เมื่อเปรียบเทียบเพศ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า อายุกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน พบว่า พนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้าง เขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุดสาหกรรม โรมะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีอายุแตกต่างกันกับ ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ หาญละศิริ (2549) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท ชาร์ป แอพพลาย แอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยตามปัจจัยส่วนบุคคล และกลุ่มการผลิต พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า สถานภาพกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของ พนักงาน พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่ามสวนอุดสาหกรรม โรมะ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมจำแนกตามสถานภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญจิรา ปันทอง (2545) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราช ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษา มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราช ที่มีประเภท เงินจ้างต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานต่างกัน แต่จะแตกต่างกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ หาญละศิริ (2549) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท ชาร์ป แอพพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยตามปัจจัยส่วนบุคคล และกลุ่มการผลิตพบว่า สถานภาพสมรสที่ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 พบว่า ระดับการศึกษาภัณฑ์ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน พบว่า พนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกันซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจะแสดงถึงความเชื่อมโยงของ บุญจิรา ปันทอง (2545) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราช ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษามีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 พบว่า ระดับตำแหน่งงานภัณฑ์ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมจำแนกตามระดับตำแหน่งไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารองค์กร

จากผลการวิจัยการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา โครงการก่อสร้างเขื่อนปีองกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรม โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีภาวะอิสรภาพกิจกรรมที่มีความยุติธรรม การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร ความภาคภูมิใจในองค์กร และประเด็นข้อที่ 1 การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น กือ การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารองค์กร ดังนี้

1. ควรจัดให้มีสถานที่พักผ่อนระหว่างชั่วโมงการทำงานให้เพียงพอต่อความต้องการของพนักงาน

2. ควรจัดให้มีอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Protection Equipment: PPE) อยู่ที่ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

3. ควรมีการพัฒนาพนักงานให้มีความรู้ความเข้าใจในเครื่องจักรและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานตามสถานที่ทำงาน

4. ควรจัดสถานที่ในการทำงานที่มีอากาศดีเยี่ยมและสะอาด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อองค์กร ซึ่งผู้วิจัยนำมาศึกษาในครั้งนี้ โดยสามารถนำผลงานวิจัยที่ได้ไปใช้ในการสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน สำหรับในการวิจัยครั้งต่อไปควรปรับให้มีการวิจัยในด้านอื่น ๆ ดังนี้

1. การมีการเก็บข้อมูลในเชิงลึกปัจจุบันไม่ปลอดภัยในการทำงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกประกอบกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งจะส่งผลทำให้การศึกษาวิจัยเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มด้วยแพร่ดำเนินออกเหนืออุจاختัวแปลที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เช่น ความเครียดในการทำงาน ความรู้สึกที่ดีต่อบรรยากาศองค์การ จิตสำนึก ค่านิยม เป็นต้น

บรรณานุกรม

กฤษณะ ศักดิ์ศรี. (2534). *มนุษย์สัมพันธ์เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: รวมสารสนับสนุนอักษรพิทักษ์.

กัลยา ดิยเจริญ. (2538). คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานระดับกลางในอุตสาหกรรมขนาดกลางเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กาญจนา แแดงมาดี. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการตำรวจ สังกัดโรงพยาบาลร้อยตรีฯ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏกรุง.

โภเมศ กุลอุ่น โภคากุล. (2546). คุณภาพชีวิตการทำงานของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษานอกชั้น จังหวัดขันทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชาญชัย วิทยาภารณ์. (2547). คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ: กรณีศึกษาบริษัทกรีนท์ จำกัด. ปัญหาพิเศษรู้ประสาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชาญชัย อาจินสมาน居. (2535). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ศุนย์หนังสือกรุงเทพ.

ชาญวิทย์ วัสน์ศรีนาครัตน์. (2555). "บริหารมุขย์" สร้างสมดุลชีวิตและงาน. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/healthcontent/article>
คลิก คลาวด์. (2537). ความพึงพอใจในงานของพนักงานการผลิตในโรงงานอตสาหกรรม

อิเลคทรอนิกส์ ภาคบันทึกพัฒนาบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม,
คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุญจิรา ปืนทอง. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยเกริกศาสตร์ วิทยาเขตศรีราช. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนราฯ.

บุญชุม ศรีสะจัด. (2535). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวิชา สาส์น.

บุญแสง ชีระภาร. (2533). การปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงาน จุดสารพัฒนาข้าราชการ

พลาเรือน, 1, 5-12.

ประคัลล์ ปันพลังกร. (2554). องค์กรแบบไหนที่พนักงานอยากรаКำງำนด้วยมากที่สุด. วันที่
ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก http://www.consultthai.com/tips_detail.

- ประเสริฐ กลั่นหอม. (2543). คุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีผลต่อสุขภาพจิต ของพนักงานระดับผู้ปฏิบัติงาน ในโรงงานก้อนกรีทผสมเสริฟ์เครื่องซีเมนต์ไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ผลงาน เคลิมสาร. (2555). คุณภาพชีวิตการทำงาน. วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก www.m-society.go.th/document/article/article_3489.doc
- พรนพ พุกกะพันธุ์. (2542). การบริหารความขัดแย้ง. กรุงเทพฯ: เม็ดทราบรึ่งดึง.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2540). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พระราชบัญญัติ ความปลดอุดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2554. (2554, 17 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 5-25.
- มงคลชัย วิริยะพินิจ. (2552, 15 มกราคม). องค์กรแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้. ประชาชาติธุรกิจ, หน้า 7.
- มานพ ชาญรัชชัย. (2541) สภาพแวดล้อมในการทำงาน สถาบันความปลดอุดภัยในการทำงานกรมสวัสดิการและคุ้มครอง. วันที่ค้นข้อมูล 23 ธันวาคม 2553, เข้าถึงได้จาก <http://cpfshe,cpportal.net/article/tabid/121/articleType/ArticleView/articleId/49/.aspx>.
- เมืองทอง เบมนณี. (2554). การให้อ่านบท Empowerment. วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก <http://http://advisor.anamai.moph.go.th/HPH/letter02/emp.html>
- โภชิน คันสนยุทธ. (2530). มนุษยสัมพันธ์จิตวิทยาทำงานในองค์การ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพรรณ ถาวรวนชัย. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ระบบที่เป็นตัวแทนจำหน่าย อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการใช้บริการสั่งซื้อสินค้าผ่านอินเตอร์เน็ต. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2542). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ลลิตา ศรีเสาวนธรรม. (2554). การศึกษาความสุขในการทำงานของพนักงาน บริษัท เมลโซน่า โพลีเมอริกส์ ลิมิเต็ด (ประเทศไทย). งานนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจตร อะวงกุล. (2528). การประชาสัมพันธ์หลักและวิธีปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา.
- ______. (2537). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- Adams, J. S. (1965). Inequity in social exchange. In Berkowitz, L. (Ed.), *Advances in Experimental Social Psychology*, 2, 267-299. New York: Academic Press.
- Bohlander, G. & Snell, S. (2004). *Managing Human Resources*. South-Western: Mason.
- Cascio, R. (1995). *Managing Human Resources: Productivity, Quality of Work Life, Profits* (4th ed). New York: McGraw-Hill.,
- Dubrin, A. J. (1978). *Human Relations: A job Oriented Approach*. Reston: Reston pub.
- Hackman, R. J., & Suttle, L. J. (1984). *Work Redesign*. Massachusetts: Addison-wesley.
- Herzberg, F. (1974). *Work and the Nature of Man*. London: Crossby Lockwood Staples.
- Herbert, J. (1974). Development of a life quality inventory. *Dissertation Abstracts International*, 5 (3), 34-40.
- Huse, E. & Cumming, T. (1985). *Organization Development and Change*. New York: Wet Publishing.
- Kell, H. E. (1995). Perceptions of the quality of work life of teachers in high schools. *Dissertation Abstracts International*, 55 (4), 1765-A.
- Kossen, S. (1991). *The Human Side of Organization* (5th ed). New York: Harper Collins.
- Likert, R. (1967). *The Human Organization*. New York: McGraw-Hall.
- Lockwood, N. R. (2003). The aging workforce: The reality of the impact of older workers and eldercare in the workplace. *HR Magazine*, 48(12), 1-10.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Brothers .
- Burchell, M., & Robin, J. (2011). *The Great Workplace: How to Build It, How to Keep It, and Why It Matters*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Panagos, R.A. (1985). Job satisfaction and central life interests among education administrator. *Dissertation Abstracts International*, 78 (80), 191-192.
- Robbins, S. P. (1991). *Organizational Behavior* (5th ed.). New Jersey: prentice Hall.
- Schulet, R. S., Beutell, N. J. & Youngblood, S. A. (1989). *Effective Personal Management*. (3th ed). Minnesota: Nest Publishing.
- Walton, R. E. (1974). Improving the quality of work life. *Harvard Business Review*, 7(3), 14-16.
- World Health Organization. (1995). *World Health Statistics Annual*. Geneva: World Health Organization
- Yamane, T. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis* (2nd ed). New York: Harpar and Row.

______. (2539). การศึกษาคุณลักษณะบุคลากรที่มีต่อคุณภาพในชีวิตการทำงาน กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา.

ศิริวรรณ หาญลักษณ์ (2549). คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัท ชาร์ป แอพพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สมเกียรติ อ่อนวินด์. (2555). ความໄด้เปรียบเสียงเปรียบไทยใน AEC. วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.thai-aec.com>

สรวงสรรค์ ตีระปินตา. (2541). คุณภาพชีวิตการทำงานของช่างการ ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิชาชีวิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สนั่น เตชะรี. (2552 ก). กลยุทธ์การบริหารผลการปฏิบัติงานของพนักงาน (Performance Management). *Industrial Technology Review*, 15(189), 140-144.

_____. (2552 ข). กลยุทธ์การบริหารความสามารถประจำตำแหน่งงาน (Job Competency). *Industrial Technology Review*, 15(191), 140-147.

สันติ บางอ้อ. (2540). การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงาน. *Productivity World*, 2(9), 38-40.

สุจิตรา นุญยรัตน์. (2549). รายงานวิจัย เรื่องประชาชนและธรรมาภิบาล: การสำรวจทัศนคติของคนไทยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

โสภาณ งามคำ. (2547). คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (เชียงใหม่) ภาคเหนือ. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาระบบสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อาการ ภูวิทยาพันธ์. (2548). ทำงานอย่างไรให้ Happy. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์.

อิสตรียา ลดมนี. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของตำรวจท่องเที่ยวในประเทศไทย. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2538). การวิจัยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตในการทำงานและคุณภาพชีวิตทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติร่วมกับคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย.

เออมอร ฤกษณ์รังสรรค์. (2555). ทักษะการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น. วันที่ค้นข้อมูล 22 สิงหาคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.greatplacetowork.com/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การสำรวจระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษา : โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมส่วนอุดสาหกรรมโกรนง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ 3: ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ

2. นิยามศัพท์

คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกของพนักงานที่ได้รับจากการทำงานที่มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี โดยมีความหมายครอบคลุมทั้งสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีอิทธิพลต่อด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงานทั้ง 8 ด้าน

การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ (Adequate and Fair Compensation) หมายถึง สิ่งตอบแทนที่เป็นไปได้ทั้งในรูปแบบของเงิน ทรัพย์สิน และสิ่งตอบแทนที่ไม่ได้

เป็นในรูปแบบของเงิน เช่น การชดเชย สวัสดิการต่างๆ การให้ของกำนัล เป็นสินน้ำใจ เพื่อตอบแทนต่อการทำงานให้หรือช่วยเหลือในเรื่องงาน โดยผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงานมีความพึงพอใจที่จะได้รับสิ่งตอบแทนนี้ เพื่อนำมาใช้ค้างชีวิตอยู่ต่อไป หรือเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานนั้น ๆ ของพนักงานต่อไป

การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย (Safe and Healthy Environment)

หมายถึง บรรยายกาศและสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี อุปกรณ์ในการทำงานที่สามารถช่วยผ่อนแรง และทันสมัย อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานเสมอ สามารถทำให้พนักงานรู้สึกถึงความปลอดภัยและความมั่นใจในคุณภาพของอุปกรณ์ในการทำงาน รวมไปถึงการจัดสถานที่ในการทำงานที่มีอากาศถ่ายเทได้ สะดวก มีสถานที่พักผ่อนระหว่างทำงาน สำหรับพนักงานลดความวิตกกังวลต่อระบบความปลอดภัยที่บริษัทจัดเตรียมเอาไว้ สามารถทำงานด้วยจิตใจที่สบาย และผ่อนคลายได้

การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน (Human Resource Development)

หมายถึง การวางแผนและการให้ความสำคัญต่อการจัดการฝึกอบรมพนักงานทุกคนใน

วิชาพื้นฐานแบบเดียวกัน รวมไปถึงการจัดฝึกอบรมให้เด็กพนักงานในทักษะเฉพาะด้านตามลักษณะงานของแต่ละบุคคล รวมไปถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานได้รับการศึกษาและฝึกอบรมให้ความรู้เพิ่มในเรื่องของงานของตนเองและความต้องการทักษะความรู้ในด้านอื่น ๆ ที่พนักงานสนใจ และสามารถนำมาพัฒนาตนเองสายงานของตนเองได้

การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน (Growth and Career Development)

หมายถึง การวางแผนขั้นตอนความก้าวหน้าในตำแหน่งงานให้แก่พนักงานแต่ละบุคคลในแต่ละสายงาน โดยทำให้พนักงานรู้สึกว่าตนเองนั้นมีโอกาสและมีเส้นทางการเจริญเติบโตในการสายของตนเองอย่างไร เพื่อให้พนักงานทำงานอย่างมีขวัญและกำลังใจในการทุ่มเทให้กับงานของตนเอง อย่างมีจุดมุ่งหมาย

บูรณาการทางสังคม (Social Integration) หมายถึง สัมพันธภาพที่ดีระหว่างพนักงานในองค์กรเดียวกันหรือในหน่วยงานเดียวกัน ทำให้พนักงานมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ช่วยเหลือกันและกัน ทำให้บรรยายกาศในการทำงานเป็นกันเอง เกิดความรักใคร่กลมเกลี้ยงกัน ทำให้การทำงานเป็นอย่างราบรื่นและเป็นระบบ

การมีระบบที่คุ้มครองคุ้มครอง (Constitutionalism) หมายถึง หมายถึง บริษัทหรือองค์กรที่มีการวางแผนแบบเบ็ดเตล็ด ไม่ระบุข้อคิดเห็นของบริษัทสมเหตุสมผล มีการออกกฎหมายบังคับหรือบทลงโทษอย่างยุติธรรม ต่อทุกคนในองค์กรในทุกระดับตำแหน่งงาน มีการใช้กฎหมายบังคับ พนักงานทุกคนไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือยกเว้นที่เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อใครคนใดคนหนึ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พนักงานปฏิบัติตามกฎระเบียบของบริษัทอย่างเคร่งครัด เพื่อความสงบสุขและป้องกันของคนในองค์กรเดียวกัน

ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวกับการทำงาน (Total Free Space) หมายถึง การที่พนักงานสามารถแบ่งเวลาของตนเองไปใช้กับงานที่รับผิดชอบ กับชีวิตส่วนตัวและครอบครัวได้อย่างเหมาะสม โดยไม่กระทบต่อการทำงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน การพักผ่อนและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของตน

ความภาคภูมิใจในองค์กร (Organizational Pride) หมายถึง การที่พนักงานรู้สึกภาคภูมิใจและภูมิใจที่ได้เป็นพนักงานหรือรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ที่มีแต่ผู้คนยกย่องชมเชย รู้สึกว่าองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่นั้นเป็นองค์กรที่มีประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนรอบข้าง มีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนใกล้เคียง ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและการพัฒนาช่วยกันรักษาสภาพลักษณ์ขององค์กรของตนเองต่อไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ตามความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ -

(1) ชาย

(2) หญิง

2. อายุ

(1) ต่ำกว่า 23 ปี

(2) 24 – 30 ปี

(3) 31 – 37 ปี

(4) 38 – 44 ปี

(5) 45 – 51 ปี

(6) 52 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

(1) โสด

(2) สมรส

4. ระดับการศึกษา

(1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

(2) ปริญญาตรี

(3) สูงกว่าปริญญาตรี

5. ระดับตำแหน่งงาน

ระดับปฏิบัติการ (คนงาน, เมมเบอร์, คนขับรถ)

ระดับหัวหน้างาน (Foreman, Engineer)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานบริษัทอิตาเลียนไทร ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด

บทบาทหน้าที่	ระดับความคิดเห็น มากที่สุด → น้อยที่สุด				
	5	4	3	2	1
1. การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ					
1.1 เงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ					
1.2 ผลตอบแทนที่ท่านได้รับในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างดี					
1.3 บริษัทให้ความสำคัญในการคูแลเรื่องของผลตอบแทนกับพนักงานทั้งในด้านที่เป็นตัวเงิน และ ไม่เป็นตัวเงิน					
1.4 ท่านได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายคลึงกัน					
1.5 ท่านได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภายนอกในลักษณะงานที่คล้ายคลึงกัน					
2. การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย					
2.1 ท่านรู้สึกปลอดภัยในการทำงานตามสถานที่ทำงาน					
2.2 ท่านมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการ					
2.3 ท่านมีความพึงพอใจต่อการรักษาพยาบาล					
2.4 บริษัทได้จัดสภาพแวดล้อมไว้อย่างเพียงพอต่อพนักงาน					
2.5 บริษัทได้จัดอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้					
2.6 ท่านปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ที่มีอุปกรณ์เชฟตี้(ความปลอดภัย)ที่เหมาะสมต่อการใช้งานจริง					
2.7 บริษัทได้จัดให้มีสถานที่พักผ่อนระหว่างช่วงการทำงาน					
3. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน					
3.1 ท่านได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมจากบริษัทอย่างต่อเนื่องเป็นที่น่าพอใจ					

บทบาทหน้าที่	ระดับความคิดเห็น มากที่สุด → น้อยที่สุด				
	5	4	3	2	1
3.2 ระบบการฝึกอบรมที่บริษัทใช้อยู่มีความสอดคล้องต่อความก้าวหน้าของพนักงาน					
3.3 บริษัทมีการวางแผนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงานได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง					
3.4 บริษัทส่งเสริมให้พนักงานมีการพัฒนาสมรรถนะในการทำงาน					
3.5 บริษัทมีการจัดอบรมให้กับพนักงานให้สามารถทำงานเป็นทีม					
3.5 บริษัทมีแผนการฝึกอบรมเพื่อรองรับการเดินทางในสายงานอาชีพในตำแหน่งที่สูงขึ้นกับพนักงาน					
4. การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน					
4.1 ท่านรู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน					
4.2 ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าได้ตามลำดับ					
4.3 ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวหน้าในสายอาชีพ					
4.4 บริษัทได้ส่งเสริมให้กับพนักงานได้มีโอกาสเดินทางและก้าวหน้าในสายงาน					
5. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร					
5.1 บรรยายกาศในการทำงาน มีความเป็นมิตร การทำงานเป็นทีม และให้ความช่วยเหลือกัน					
5.2 ท่านมีอุปสรรคในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน					
5.3 บริษัทได้มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานภายในบริษัท					
5.4 ท่านคิดว่าบรรยายกาศในการทำงานภายในหน่วยงาน มีความเป็นมิตร มีการทำงานเป็นทีม มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน และให้ความช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี					

บทบาทหน้าที่	ระดับความคิดเห็น มากที่สุด → น้อยที่สุด				
	5	4	3	2	1
6. การมีระบบที่คืนความยุติธรรม					
6.1 บริษัทมีการพิจารณาความดีหรือการเลื่อนตำแหน่งจากความสามารถ และมีความยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้					
6.2 บริษัทได้ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานที่ทำได้รับผิดชอบ					
6.3 บริษัทให้อำนาจในการตัดสินใจในงานที่ได้รับมอบหมาย					
6.4 บริษัทให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเสียสละ และมีความรับผิดชอบร่วมกับผู้ปฏิบัติ					
7. การมีภาวะอิสระจากการทำงาน					
7.1 การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					
7.2 บริษัทได้จัดให้มีการทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดอย่างเหมาะสม					
7.3 ท่านมีเวลาเพียงพอต่อภาระที่มีอย่างเพียงพอ					
7.4 ท่านมีความพอใจกับเวลาในการทำงานกับบริษัท					
7.5 ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในบริษัทของท่าน					
8. ความภาคภูมิใจในองค์กร					
8.1 บริษัทได้ทำประโยชน์เพื่อสังคมและชุมชน เช่น มอบสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ					
8.2 บริษัททำกิจกรรมเพื่อสังคมของ สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับบริษัทได้มากขึ้น					
8.3 งานที่ท่านรับผิดชอบก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วมและสังคม					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Statistics

		ពេល	តាម2
N	Valid	154	154
	Missing	0	0

Frequency Table

ពេល

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ចាយ	105	68.2	68.2	68.2
	អសិន	49	31.8	31.8	100.0
	Total	154	100.0	100.0	

តាម2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1	16	10.4	10.4	10.4
	2	33	21.4	21.4	31.8
	3	52	33.8	33.8	65.6
	4	25	16.2	16.2	81.8
	5	28	18.2	18.2	100.0
	Total	154	100.0	100.0	

สถานภาพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	30	19.5	19.5	19.5
	สมรส	124	80.5	80.5	100.0
	Total	154	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าปริญญาตรี	90	58.4	58.4	58.4
	ปริญญาตรี	50	32.5	32.5	90.9
	สูงกว่าปริญญาตรี	14	9.1	9.1	100.0
	Total	154	100.0	100.0	

ระดับตำแหน่งงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ระดับปฏิบัติการ (คนงาน, แม่บ้าน, คนขับรถ)	115	74.7	74.7	74.7
	ระดับหัวหน้างาน (Foreman, Engineer)	39	25.3	25.3	100.0
	Total	154	100.0	100.0	

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. เงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ	154	1	5	3.54	.923
2. ผลตอบแทนที่ท่านได้รับในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างดี	154	2	5	4.04	.740
3. บริษัทให้ความสำคัญในการคุณและเรื่องของผลตอบแทนกับพนักงานทั้งในด้านที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน	154	1	5	3.70	.908
4. ท่านได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภาครัฐในลักษณะงานที่คล้ายคลึงกัน	154	1	5	4.08	.821
5. ท่านได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับหน่วยงานภาครัฐในลักษณะงานที่คล้ายกัน	154	1	5	2.56	1.009
การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการครองชีพ	154	2	5	3.58	.479
Valid N (listwise)	154				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. ท่านรู้สึกปลดปล่อยในการทำงานตามสถานที่ทำงาน	154	2	5	4.11	.728
2. ท่านมีความพึงใจต่อสวัสดิการ	154	2	5	3.64	.464
3. ท่านมีความพึงพอใจต่อการรักษาพยาบาล	154	1	5	3.46	1.011
4. บริษัทได้จัดสภาพแวดล้อมไว้อย่างเพียงพอต่อพนักงาน	154	1	5	3.62	1.037
5. บริษัทได้จัดอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้	154	1	5	3.71	1.047
6. ท่านปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ที่มีอุปกรณ์เชฟตี้ (ความปลอดภัย) ที่เหมาะสมต่อการใช้งานจริง	154	1	5	3.08	1.088
7. บริษัทได้จัดให้มีสถานที่พักผ่อนระหว่างช่วงโขมการทำงาน	154	1	5	2.64	1.095
การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย	154	2	5	3.46	.408
Valid N (listwise)	154				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. ท่านได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมจากบริษัทอย่างต่อเนื่องเป็นที่น่าพอใจ	154	1	5	3.53	.944
2. ระบบการฝึกอบรมที่บริษัทใช้อยู่มีความสอดคล้องด้วยความก้าวหน้าของพนักงาน	154	1	5	3.75	.737
3. บริษัทมีการวางแผนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงานได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง	154	1	5	3.56	.794
4. บริษัทส่งเสริมให้พนักงานมีการพัฒนาสมรรถนะในการทำงาน	154	2	5	3.89	.821
5. บริษัทมีการจัดอบรมให้กับพนักงานให้สามารถทำงานเป็นทีม	154	1	5	3.69	.952
6. บริษัทมีแผนการฝึกอบรมเพื่อรับรองการเติบโตในสายงานอาชีพในตำแหน่งที่สูงขึ้นกับพนักงาน	154	2	5	4.05	.843
การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงาน	154	3	5	3.75	.476
Valid N (listwise)	154				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. ท่านรู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน	154	1	5	3.18	1.157
2. ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าได้ตามลำดับ	154	2	5	4.14	.733
3. ท่านรู้สึกมีโอกาสก้าวหน้าในสายอาชีพ	154	2	5	3.94	.647
4. บริษัทได้ส่งเสริมให้กับพนักงานได้มีโอกาสเติบโตและก้าวหน้าในสายงาน	154	1	5	3.40	1.123
การส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในงาน	154	2	5	3.66	.609
Valid N (listwise)	154				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. บรรยากาศในการทำงานมีความเป็นมิตร การทำงานเป็นทีม และให้ความช่วยเหลือกัน	154	1	5	3.48	.972
2. ท่านมีอุปสรรคในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน	154	3	5	3.80	.497
3. บริษัทได้มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานภายในบริษัท	154	3	5	3.63	.366

4. ท่านคิดว่าบรรณาการในการทำงานภายใต้หน่วยงานมีความเป็นมิตร มีการทำงานเป็นทีม มีน้ำใจ อธิบายเพื่อแบ่งปัน และให้ความช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร	154	1	5	3.61	.665
Valid N (listwise)	154	2	5	3.64	.473

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. บริษัทมีการพิจารณาความดี หรือการเลื่อนตำแหน่งจากความสามารถ และมีความยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	154	2	5	3.93	.849
2. บริษัทได้ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานที่ท่านได้รับผิดชอบ	154	1	5	3.62	.998
3. บริษัทให้อำนาจในการตัดสินใจในการงานที่ได้รับหมาย	154	2	5	4.21	.747
4. บริษัทให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเลี้ยงสละ และมีความรับผิดชอบร่วมกับผู้บุญบัติ การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม	154	1	5	3.30	1.085
Valid N (listwise)	154	3	5	3.76	.553

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	154	2	5	4.13	.747
2. บริษัทได้จัดให้มีการทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดอย่างเหมาะสม	154	2	5	4.03	.681
3. ท่านมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ	154	1	5	3.13	1.181
4. ท่านมีความพอใจกับเวลาในการทำงานกับบริษัท	154	1	5	3.56	.784
5. ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในบริษัทของท่าน	92	3	4	3.55	.409
การมีภาวะอิสระจากการงาน	154	2	5	3.79	.559
Valid N (listwise)	92				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1. บริษัทได้ทำประโยชน์เพื่อสังคมและชุมชน เช่น มอบสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ	154	1	5	3.55	.819
2. บริษัททำกิจกรรมเพื่อสังคมของ สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับบริษัทได้มากขึ้น	154	2	5	3.47	.637

3. งานที่ทำนั้นรับผิดชอบ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วน รวมและสังคม	154	1	5	3.66	.902
ความภาคภูมิใจในองค์กร	154	2	5	3.59	.462
Valid N (listwise)	154				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการครองชีพ	154	2	5	3.58	.479
การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลดปล่อย	154	2	5	3.46	.408
การพัฒนาศักยภาพและ ความสามารถของพนักงาน	154	3	5	3.75	.476
การส่งเสริมให้พนักงานมี ความก้าวหน้าในงาน	154	2	5	3.66	.609
การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ภายในองค์กร	154	2	5	3.64	.473
การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม	154	3	5	3.76	.553
การมีภาวะอิสระจากงาน	154	2	5	3.79	.559
ความภาคภูมิใจในองค์กร	154	2	5	3.59	.462
รวม	154	3	5	3.69	.356
Valid N (listwise)	154				

T-Test**Group Statistics**

เพศ		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม	ชาย	105	3.61	.484	.047
และเพิ่งพอดีกับความต้องการชีพ	หญิง	49	3.53	.472	.067
การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย	ชาย	105	3.52	.430	.042
	หญิง	49	3.34	.324	.046
การพัฒนาศักยภาพและ	ชาย	105	3.75	.488	.048
ความสามารถของพนักงาน	หญิง	49	3.74	.454	.065
การส่งเสริมให้พนักงานมี	ชาย	105	3.71	.651	.064
ความก้าวหน้าในงาน	หญิง	49	3.56	.498	.071
การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี	ชาย	105	3.68	.495	.048
ภายในองค์กร	หญิง	49	3.56	.415	.059
การมีระบบที่ดีมีความยุติธรรม	ชาย	105	3.77	.554	.054
	หญิง	49	3.75	.554	.079
การมีภาวะอิสระจากการ	ชาย	105	3.83	.545	.053
	หญิง	49	3.71	.583	.083
ความภาคภูมิใจในองค์กร	ชาย	105	3.63	.471	.046
	หญิง	49	3.50	.431	.062
รวม	ชาย	105	3.73	.354	.035
	หญิง	49	3.62	.352	.050

Oneway**ANOVA**

รวม

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.867	5	.373	3.161	.010
Within Groups	17.483	148	.118		
Total	19.350	153			

Post Hoc Tests**Multiple Comparisons**

Dependent Variable: รวม

	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	ต่ำกว่า 23 ปี	24-30 ปี	.138	.105	.190	-.07	.34
		31-37 ปี	-.069	.098	.487	-.26	.13
		38-44 ปี	.032	.110	.772	-.19	.25
		45-51 ปี	-.114	.114	.320	-.34	.11
		52 ปีขึ้นไป	-.328	.156	.037	-.64	-.02
	24-30 ปี	ต่ำกว่า 23 ปี	-.138	.105	.190	-.34	.07
		31-37 ปี	-.206	.076	.008	-.36	-.06
		38-44 ปี	-.106	.091	.247	-.29	.07
		45-51 ปี	-.252	.096	.010	-.44	-.06
		52 ปีขึ้นไป	-.466	.143	.001	-.75	-.18
	31-37 ปี	ต่ำกว่า 23 ปี	.069	.098	.487	-.13	.26
		24-30 ปี	.206	.076	.008	.06	.36
		38-44 ปี	.100	.084	.232	-.06	.27
		45-51 ปี	-.045	.089	.611	-.22	.13

		52 ปีขึ้นไป	-.260	.138	.063	-.53	.01
38-44 ปี	ต่ำกว่า 23 ปี	-.032	.110	.772	-.25	.19	
	24-30 ปี	.106	.091	.247	-.07	.29	
	31-37 ปี	-.100	.084	.232	-.27	.06	
	45-51 ปี	-.146	.102	.154	-.35	.06	
	52 ปีขึ้นไป	-.360	.147	.015	-.65	-.07	
45-51 ปี	ต่ำกว่า 23 ปี	.114	.114	.320	-.11	.34	
	24-30 ปี	.252	.096	.010	.06	.44	
	31-37 ปี	.045	.089	.611	-.13	.22	
	38-44 ปี	.146	.102	.154	-.06	.35	
	52 ปีขึ้นไป	-.214	.150	.155	-.51	.08	
52 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 23 ปี	.328	.156	.037	.02	.64	
	24-30 ปี	.466	.143	.001	.18	.75	
	31-37 ปี	.260	.138	.063	-.01	.53	
	38-44 ปี	.360	.147	.015	.07	.65	
	45-51 ปี	.214	.150	.155	-.08	.51	
Tamhane	ต่ำกว่า 23 ปี	24-30 ปี	.138	.125	.993	-.27	.55
		31-37 ปี	-.069	.119	1.00 0	-.46	.33
		38-44 ปี	.032	.138	1.00 0	-.41	.47
		45-51 ปี	-.114	.127	.999	-.53	.30
		52 ปีขึ้นไป	-.328	.117	.162	-.72	.07
	24-30 ปี	ต่ำกว่า 23 ปี	-.138	.125	.993	-.55	.27
		31-37 ปี	-.206	.073	.094	-.43	.02
		38-44 ปี	-.106	.102	.996	-.42	.21
		45-51 ปี	-.252	.086	.075	-.52	.01
		52 ปีขึ้นไป	-.466	.071	.000	-.69	-.24

		ต่ำกว่า 23 ปี	.069	.119	1.00 0	-.33	.46
	31-37 ปี	24-30 ปี	.206	.073	.094	-.02	.43
		38-44 ปี	.100	.094	.994	-.19	.39
		45-51 ปี	-.045	.076	1.00 0	-.28	.19
		52 ปีขึ้นไป	-.260	.058	.002	-.45	-.07
	38-44 ปี	ต่ำกว่า 23 ปี	-.032	.138	1.00 0	-.47	.41
		24-30 ปี	.106	.102	.996	-.21	.42
		31-37 ปี	-.100	.094	.994	-.39	.19
		45-51 ปี	-.146	.104	.936	-.47	.18
		52 ปีขึ้นไป	-.360	.092	.007	-.65	-.07
	45-51 ปี	ต่ำกว่า 23 ปี	.114	.127	.999	-.30	.53
		24-30 ปี	.252	.086	.075	-.01	.52
		31-37 ปี	.045	.076	1.00 0	-.19	.28
		38-44 ปี	.146	.104	.936	-.18	.47
		52 ปีขึ้นไป	-.214	.073	.102	-.45	.02
	52 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 23 ปี	.328	.117	.162	-.07	.72
		24-30 ปี	.466	.071	.000	.24	.69
		31-37 ปี	.260	.058	.002	.07	.45
		38-44 ปี	.360	.092	.007	.07	.65
		45-51 ปี	.214	.073	.102	-.02	.45

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

T-Test**Group Statistics**

	สถานภาพ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
รวม	โสด	30	3.67	.303	.055
	สมรส	124	3.70	.368	.033

Independent Samples Test

Independent Samples Test**Means****Case Processing Summary**

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
รวม * อายุ	154	100.0%	0	0.0%	154	100.0%

Report

รวม

อายุ	Mean	N	Std. Deviation
ต่ำกว่า 23 ปี	3.67	16	.442
24-30 ปี	3.53	33	.340
31-37 ปี	3.74	52	.314
38-44 ปี	3.64	25	.415
45-51 ปี	3.79	21	.285
52 ปีขึ้นไป	4.00	7	.102
Total	3.69	154	.356

Oneway**ANOVA**

331

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.379	2	.190	1.510	.224
Within Groups	18.971	151	.126		
Total	19.350	153			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

Dependent Variable: ร่วม

		(I) ระดับการศึกษา	(J) ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval
		ปริญญาตรี		.092	.063	.143	Lower Bound .22
LSD	ต่ำกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	.125	.102	.222	.08	.33
	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-.092	.063	.143	.22	.03
	สูงกว่าปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.033	.107	.760	.18	.24
Tukey HSD	ต่ำกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-.125	.102	.222	.33	.08
	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-.033	.107	.760	.24	.18
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	.092	.061	.355	.06	.24
Tamhane	สูงกว่าปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.125	.099	.528	-.13	.38
	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-.092	.061	.355	-.24	.06
	สูงกว่าปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.033	.102	.985	-.23	.30
Scheffé	ต่ำกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-.125	.099	.528	-.38	.13
	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-.033	.102	.985	-.30	.23

T-Test**Group Statistics**

	ระดับต่ำแห่งงาน	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
รวม	ระดับปฏิบัติการ (คนงาน, แม่บ้าน, คนขับรถ)	115	3.72	.349	.033
	ระดับหัวหน้างาน (Foreman, Engineer)	39	3.59	.360	.058